

celjski

CELJE
15. NOV. 1957
L. VIII. ST. 44
CENA 15 DIN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

Z letnih zborov sindikalnih podružnic Izobraževanje delavcev stopa v ospredje

Letošnji letni občni zbori sindikalnih podružnic so mnogo uspešnejši kot prejšnja leta in izgleda, da so se predvsem večje podružnice nanje v vsakem pogledu dobro pripravile. Člani domala povsod zelo živahno razpravljajo o gospodarskih problemih ne samo svojega podjetja, temveč cele občine. Mnogo govorijo tudi o organizaciji dela v podjetjih, predvsem pa jih zanima osnutek o novi delitvi dohodka. Sindikati pozdravljajo to novost in predlagajo, da bi jo čimprej osvojili.

Hvalevredno je tudi dejstvo, da skoro na vseh občnih zborih sindikalne podružnice postavljajo v ospredje važnost izobraževanja članov delovnega kolektiva. Manjša podjetja se hočejo tesneje povezati z Ljudsko univerzo, v večjih podjetjih pa se zavzemajo za najrazličnejše tečaje, mnogokje pa tudi za šolo za odrasle. Letošnje leto se kaže tudi precejšen naval na večerne gimnazije, kamor se v lepem številu prijavljajo nekvalificirani in kvalificirani delavci.

Popis kadrov, ki delajo kot odborniki v sindikalnih organizacijah je pokazal, da je strokovnost večina odbornikov zelo nizka. Odbori so sestavljeni večinoma iz nižjih kvalificiranih delavcev in uslužbencev. Ob letošnjih občnih zborih pa že resno spreminjajo strukturo sindikalnih odborov in kandidirajo tovariše iz vrst visokokvalificiranih delavcev in uslužbencev. Seveda pa kandidirajo tudi kvalificirani in celo nekvalificirani delavci, ki so s svojo sposobnostjo, razgledanostjo in delavnostjo dosegli zaupanje kolektiva. Ta kritična izbira kandidatov nam daje upanje, da bomo uspeli dobiti v sindikalne odbore ljudi, ki bodo sposobni reševati vse probleme, ki stoje pred sindikalnimi organizacijami.

TOVARNA ORGANSKIH BARVIL RAZVILA PRAPOR

Med celjskimi podružnicami je bil doslej najbolj organiziran, pa tudi vsebinsko najbolj bogat in pester letni občni zbor sindikalne podružnice Tovarne organskih barvil. Temu občnemu zboru so prisostvovali tudi predsednik celjske občine, tov. Andrej Svec, predsednik OSS tov. Ivan Zmaher, zastopnik republiškega odbora sindikatov in drugi.

Ker tovarna nima primerne, večjega prostora za zborovanja, je bil občni zbor v dvorani Okrajnega sindikalnega sveta. Pred pričetkom zboru je sindikalna podružnica razvila svoj prapor. O tej podružnici lahko trdimo, da je ena izmed najboljših v našem mestu. To je tudi potrdilo izredno skrbno in zgoščeno poročilo pri letnem obračunu ter nadvsem dobra in pestra diskusija, ki je dala snov za pomembne sklepe v program bodočega dela. Razpravljali so predvsem dosti o mladini, o skrbi za človeka, o strokovni izobrazbi in podobno. Odlično delo te sindikalne podružnice lahko tembolj cenimo spričo dejstva, da niti nimajo svoje dvorane, pa znajo tudi v tesnih kotičkih reševati tekoče probleme podružnice.

V VELENJU JE OBČNEMU ZBORU PRISOSTVOVALO PREKO 100 DELEGATOV

Zelo kritično, toda objektivno so delo svoje sindikalne podružnice presodili preteklo nedeljo velenjski rudarji. Poročilo je bilo dobro pripravljeno in je zajelo celotno problematiko v preteklem poslovnem obdobju, zraven pa so bili prikazani tudi konkretni uspehi ter pomanjkljivosti. Ugotovitev občnega zboru je bila, da je ta sindikalna podružnica mnogo napravila v pogledu izobraževanja svojih članov, mnogo je storila za analitično oceno delovnih mest — predvsem pa je tudi utrjevala delavsko samoupravljanje.

Zasluga sindikalne organizacije je (Nadaljevanje na 2. strani)

Prizor s sindikalnega občnega zbora Tovarne organskih barvil v Celju

Šoštanjna občina ima RAZVESELJIVE IN JASNE PERSPEKTIVE

je v razgovoru povedal predsednik občine STANE RAVLJEN

Superlativi sicer niso zaželeni, toda včasih se jim res ni mogoče izogniti, zlasti še, če gre za obisk pri najmlajšem »županu«, ki bo v bodoče vodil eno najboljših občin v našem okraju.

Stane Ravljen sicer res še nima trideset let, je pa znan politični delavec v okviru občine in okraja ter dolgoletni mladinski aktivist in funkcionar.

Ko sem ga obiskal in ga našel sredi dela ob prevzemu poslov, sem se spomnil mnogih srečanj z njim in nehote pomislil, kako naglo pravzaprav beži čas... Pred dobrimi desetimi leti smo skupaj gradili progo in razpravljali o bodočnosti. Zdaj je bodočnost spet bila glavna tema najnovega razgovora. Bodočnost sicer ista, toda veliko, veliko težje naloge...

Moj intervju je šel po vodi... Stane je bil bolj zato, da se kar neuradno pogovoriva... In govorila sva. O vsem, predvsem pa o občini, ki ni samo zaradi izrednih pogojev med tistimi, ki lahko služijo za vzgled. Nisem mu prikrival svojega začudenja, da v šoštanjski občini z lahkoto »trejo orehe«, vsekakor veliko bolj kot v drugih krajih.

»Marsikdo pravi, je dejal tov. Ravljen, da ima šoštanjna občina lažje stališče, češ, dvoje velikih podjetij, rudnik in termoelektrarna imajo veliko denarja. To je zgrešeno mišljenje. Uspehi, ki jih občina dosega na področju komunalne ureditve, so predvsem plod zavestnega dela prebivalcev in brez dvoma tudi to, da se tu politični in gospodarski voditelji z veliko vnemo lotevajo vseh perečih problemov. Pustimo ob strani izgradnjo rudnika, termoelektrarne in vsega tistega, kar je res povezano z investicijskimi sredstvi. Če bi velenjski rudarji, kmetje okoliških vasi, delovni ljudje celotne Šaleške doline ne pokazali toliko dobre volje, toliko organizacijskih sposobnosti, bi marsičesa danes v tem kraju ne bilo...«

Stane ima prav. Presneto slep mora biti človek, ki bi vse te uspehe pripisal investicijskim denarnim sredstvom. Le ta so strogo določena za napredek podjetij in za nič drugega. Kje bi dobili sredstva za regulacijo Pake, kje za ure-

ditev nasadov, za športne objekte, kje za lepe ceste, za vodovod itd? V zadnjih letih so delovni ljudje Šaleške doline prispevali čedne milijone s prostovoljnimi delom. Vsako leto so izvedli velike načrte prostovoljnega dela. Paka je regulirana od Saleka do Velenja, po starem Velenju vidite lepake, ki vabijo prebivalce, da se udeležijo del pri izgradnji vodovoda. Po trgu samem pa so že izkopal jarke, ki čakajo na cevi...

In cesta med Velenjem in Šoštanjem... Tudi to je plod te značilne aktivnosti. V soboto bodo izročili obnovljeno cesto prometno. Skozi Velenje pa vse do Šoštanja ter skozi središče sedeža občine pelje nova asfaltirana cesta. Poglejmo, kako so zbrali sredstva za to veliko delo. Elektrarna v Velenju je odstopila 18 milijonov iz sredstev, ki so jih ustvarili med poizkusnim obratovanjem. Šest milijonov so zbrala ostala podjetja, ljudje so vložili obilo prostovoljnih ur, preostanek pa je rađe volje plačala republiška cestna uprava spričo tolikšnega elana in prispevka domačin.

To je pravzaprav »tajnost« uspehov v šoštanjki občini. Stab prostovoljnega dela pa že sestavlja nove načrte. Prihodnje leto bodo gradili naprej. Dom kulture v Velenju, regulacija Pake do Šoštanja, to so že znani cilji šaleških

prostovoljcev, brez dvoma pa pripravljajo še kakšno presenečenje.

»To je tisto, kar zagotavlja naši občini uspešen napredek, je dejal tovariš Ravljen. Tesno sodelovanje političnih in gospodarskih organizacij ter ljudskega odbora je v naši občini močno razvito. Tu ni več nobenega sledu razcepjenosti med posameznimi vejami družbenega življenja. Inicijativa, ki so jo že pred leti oživil velenjski rudarji, se je razširila čez dober del občine. Perspektive občine so razveseljivo jasne, jasne pa zato, ker imajo delovni ljudje polno zaupanja in seveda veliko mero pripravljenosti, da sodelujejo povsod in za vse.«

Nič čudnega torej ni, če je tov. Ravljen odklonil intervju. Dejaj je, da zankrat pač ne more govoriti o raznih problemih, ki jih kot predsednik občine še ne pozna dovolj podrobno. Dejaj pa je tudi, da čuti veliko zadovoljstvo nad zaupanjem ljudskih odbornikov in volivcev. »V naši občini moje delo ravno zato ne bo tako težko, ker so tu ljudje, velika množica ljudi, ki s polno zavestjo sodelujejo pri vseh problemih, ki jih naša naša komunska skupnost. Dožnost ljudskega odbora bo predvsem, da bo široko iniciativno ljudi podprl, da tako množično sodelujejo.« (Nadaljevanje na 2. strani)

Nad 300 „Svobodašev“ se bo predstavilo Celjanom Množičnost, kvaliteta in vedrina

v delavski kulturnoprosvetni dejavnosti

stega veselja, da s takimi nameni tudi nastopajo. Iz čistega veselja in zastonj.

Zastonj? Zastonj v tem smislu, da za svoje delo ne prejemo nobenih posebnih nagrad, toda zastonj zopet ne. Vsaj ne tako, da bi beseda zvenela bolj za man. Njihova dejavnost se med vsemi najbolj bogato poplačuje, ker vodi, kot vse ostale dejavnosti delovnih ljudi k izrazito jasnemu cilju, boljšemu, bogatejšemu in vedrejšemu življenju delovnega ljudstva.

V soboto se bo pred nami zvrstilo nad 300 aktivnih članov celjske »Svobode«. Le-ti so najboljši med tistimi, (Nadaljevanje na 3. strani)

Sporočilo

naročnikom, bralcem in sodelavcem

Obveščamo naročnike in bralce, da v petek, 22. novembra list ne bo izšel, pač pa bo zato izšla številka v večjem obsegu v sredo, 27. novembra.

Uredništvo se je odločilo za ta korak zaradi tehničnih težav, ker bi dve štampiljki v tako kratkem času pred 29. novembrom ne mogli dotiskati in bi zaradi tega naročniki list prejeli šele v ponedeljek, 2. decembra. S tem bi pa list ne bil več aktualen.

Obenem prosimo naše dopisnike in sodelavce, da za naslednjo številko pošljejo svoje prispevke čim prej, najkasneje pa do sobote, 23. novembra.

Upamo, da bodo naši naročniki in bralci to našo odločitev pravilno razumeli, saj zaradi večjega obsega praznične številke pri branju ne bodo prav nič prikrajšani.

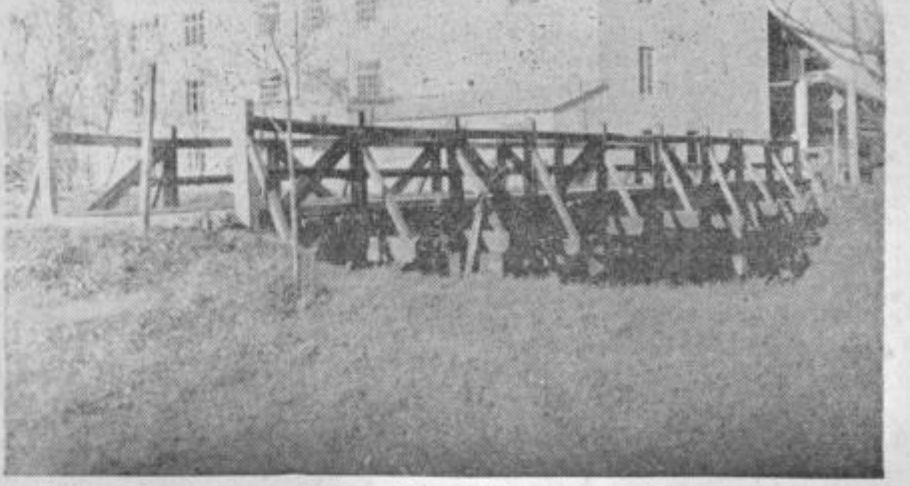
Uredništvo
CELJSKEGA TEDNIKA

Značilnost za Celje- premalo mostov

Pomanjkanje mostov v celjski občini zavira tako razmah gradnje, kakor razvoj prometa. Vrstni red mostov, ki jih bomo morali v najkrajšem času zgraditi, je naslednji: most čez Savinjo v Liscah, most čez Voglajno, most v Medlogu pri Joštovem mlinu, most v Levstikovi ulici ter most na Polulah.

MOST ČEZ SAVINJO V LISCAH bi že stal, če bi občina dobila v septembru soglasje revizijskega organa v Ljubljani. Ker je bila predložena nova dokumentacija, ki gradnjo tega mostu opravičuje, na občini upajo, da bodo soglasje dobili in bo tako most v letu

1958 postavljen (dejansko gre tu samo za prestatitev bivšega Kapucinskega mostu). Ves material se nahaja na licu mesta že nekaj mesecev. Z dograditvijo tega mostu bo dana povezava Otoka z Liscami in bo to naselje postalo znano. (Nadaljevanje na 2. strani)

Most v Medlogu pri Joštovem mlinu kriči po obnovi

Pogled po svetu

Podoba je, da na tih svetovne zgodovine ni postavljena kretnica, vsaj pretekle tedne ne, čeprav je prišlo do cele vrste dogodkov, ki bi utegnili brez kretnice zapeljati drug proti drugemu drveča vlaka zgodovine in tragičen trk.

Pripravljajo se prvi prostovoljci za vesmirske polete na sovjetskih satelitih in medplanetarnih plovnih objektih. SZ obeta tretji satelit, ki bo uspešnejši od drugega. Istočasno se rodi Tu 114, fenomenalna zračna ladja z restoracijami za 48 oseb, ki v 12 urah prileti iz Moskve v New York. Angleži odgovarjajo z atomskimi poskusi na Božičnih otokih, ki so zdaj, ko to pišemo, proglašeni za nevarno cono. Eisenhower skuša pomiriti ameriško javnost, ki živi pod vtisom znanstvenega Pearl Harbourja, to je, sovjetski sunek v vseмирski se zdi Američanom nekaj takega kakor nenadni japonski napad na ameriško pomorsko bazo v začetku druge svetovne vojne.

Mirabile auditu, nezaljšano, bi vzkliknili ob takih dejstvih stari Rimljani. In vendarle je res. Napredek znanosti v človeku ne vzbuja občutka varnosti in upanja na boljšo prihodnost, marveč le strah, skrb za varnost in s tem potrebo za iskanjem novega orožja. Ki bo prekosilo »zadnje« sovražnikovo orožje. Zadnje besede pa mora seveda imeti kapitalistično orožje, kajti kapitalizem je vendar najpopolnejši in najprirodnejši družbeni red, imeti mora tudi najpopolnejše, zadnje orožje. Tako pravijo na Zapadu, tako so rekli Sandys, Dulles, Macmillan, Eisenhower, Adenauer, ko je sekretar SZ Nikita Hruščov v triurnem govoru na veličastni proslavi Oktobrske revolucije spet ponudil roko in priloženost za ponovne razgovore med Vzhodom in Zahodom. Njegovo ponudbo je silil ves svet, med drugimi pa tudi zastopniki 61 držav in 15.000 gostov, povabljenih iz vsega sveta.

Ponudba pa je bila odklonjena, češ dovolj je OZN in normalni diplomatski odnosi. Eisenhower pa je zatrdil, da je Zahod še vedno močnejši, da pa bo moral v bodoče bolj sodelovati v znanosti in v orožju, sodelovati med zahodnimi državami in med rodovi ameriške vojske, ki včasih iz ljubosumnosti vozijo narazen, namesto skupaj.

Kako pojmujejo sodelovanje na planetu, kako so zoper koeksistenco in kako so nestrpni, so pokazali tudi na konferenci Mednarodnega Rdečega križa v Indiji, kjer so trmasto ignorirali LR Kitajsko in terjali zastopstvo Formoze. Predsednica konferenca je sprico te nadutosti odstopila, za njo pa več držav, med drugimi tudi Jugoslavija.

Nekoliko manj trmasti so bili v OZN, kjer so popustili v razorožitvenem pododboru. SZ je predlagala razširitev tega foruma na 82 držav, sicer da bo pretrgala razorožitvene razgovore. S tem je odgovorila na zahodno, ameriško tezo, ki vztraja na tem, da so razorožitveni razgovori možni samo, če se bodo razgovarjali na podlagi sprejetih zahodnih pogojev. Na posredovanju Indije se je razorožitveni pododbor razširil za 10 članov, s tem pa seveda še ni rečeno, da se bo v tem organu OZN razjasnilo temno nebo, na katerem visi grozeči oblak nezaupanja, mržnje in zopiranja, namesto da bi svetilo sonce zaupanja, dobre volje in pomirljivosti.

Lepo izjemo tvorijo zastopniki britanske vlade v senci, laburisti, ki pritiskajo, naj bi se Zahod in Vzhod spet usedla za zeleno mizo in skušala presekat vsaj nekaj delov gordijskega voza svetovnih nasprotij. Njim sekundira s pametnimi opombami v Bundesratu nemški socialni demokrat Ollenhauer. Adenauer pa se razgovorom med Zahodom in Vzhodom boji, da bi ne prišlo do sporazuma glede Nemčije mimo nje, kajti osnova njegove politike je status quo v Nemčiji in revanšistomska politika proti SZ in Poljski, proti Evropi. Govori se o konfederaciji med obema Nemčijama, kar revanšistom seveda tudi ni všeč. Res pa je, da je Lah spet v Moskvi.

V Franciji je dobil investituro Gaillard s takšno večino glasov, kakršne Bourbonška palača ne pomni. Listi omenjajo njegovo mladost, saj mu je komaj 38 let, in njegovo »mladostno vnetje«, s katero je nastopil pred parlamentom. »Francija je dva meseca žive brez prave vlade, brez ozira na Alžir, brez ozira na nujnost, da Francija spet zasede svoje mesto v svetu«, je dejal Gaillard. »Naše krepko in zdravo telo je bolno za politično boleznijo, ki nas ovira vedno bolj pri izpolnjevanju velikih državnih nalog.« Gaillard bo moral rešitev izsati iz prsta, čeprav se to ne da. Če ne, bo vse ostalo pri obljubah. Za Francijo se izredno zanima nemška sosedja, kajti na pretek ima kapitala za izvoz, Francija pa ji ponuja petrolejske vire v Sahari. Če to ni vadlanje za medvedovo kožo? Medved pa je vedno bolj živ in nič ne kaže, da bi svojo kožo dal.

T. O.

Razprava o petletnem razvoju trgovine v celjskem okraju

Osrednja točka dnevnega reda na nedavni seji predsedstva okrajne Trgovinske zbornice v Celju je bila razprava o osnutku predloga petletnega perspektivnega načrta razvoja trgovine na področju celjskega okraja.

Osnutek perspektivnega načrta, ki so ga člani predsedstva sprejeli z nekaterimi dodatnimi predlogi, je razdeljen na več poglavij, ki obravnavajo dosedanj razvoj trgovine v celjskem okraju, nadalje splošne pogoje razvoja trgovine v naslednjih petih letih, promet v trgovini, zaloge in kredite, promet s kmetijskimi pridelki, investicije in kadre.

Če s skupimi besedami ocenimo osnutek predloga perspektivnega načrta razvoja trgovine na področju celjskega okraja, je treba reči, da je načrt sestavljen skrbno in da se njegove zahteve, zlasti kar se tiče investicij, gibljejo v mejah realnih možnosti. To pomeni, da lahko realizacijo tega načrta pričakujemo z največjo gotovostjo, saj gre za zboljšanje in ureditev tistih problemov, ki se neposredno tičejo zboljšanja življenjske ravni.

Ce začnemo pri investicijah, ki najbolj odkrivajo boleče točke trgovine v celjskem okraju, je očitno, da jih načrt predvideva v višini 1,6 milijarde dinarjev. Od tega bi okoli 821 milijonov odpadlo na trgovino na drobno, ostanek pa na trgovino na debelo. Sicer pa naj bi v celoti potrošili 242 milijonov za prevozna sredstva, nadalje 842 milijonov dinarjev za gradnje ter 593 milijonov za opremo. Pri gradnjah bi bilo največ sredstev potrošenih za nova skladišča, saj bi po vsem tem pridobili nekaj nad 21.000 kvadratnih metrov novih skladiščnih površin. Od tega so sredstva za gradnjo skladišča Hmezada v Zalcu ter Kovinotehne v Celju že zagotovljena.

V načrtu trošenja investicijskih sredstev se odraža velika skrb po povečanju števila novih trgovskih lokalov, saj je očitno, da imamo na področju celjskega okraja še vedno premalo trgovin, zlasti pa v novih stanovanjskih naseljih, pa tudi drugod. Tako naj bi se povečala površina trgovskih prodajnih prostorov za okoli 5000 m². Ve-

lik delež teh površin bo odpadel na Novo Velenje, saj bo v tem rudarskem mestu v naslednjih letih odprtih kar 39 novih trgovskih lokalov.

Perspektivni načrt nadalje predvideva povečanje prometa od 1,5 na 1,9 milijarde dinarjev; hkrati s tem se bodo povečali krediti od 80 milijonov na 1,6 milijarde dinarjev, količnik obračanja pa bi se znižal od 8,25 na 7,3. Povečanje letnega prometa se kaže tudi v osebni potrošnji, saj bi se po tem načrtu povprečna osebna potrošnja povečala od 53.000 na 70.000 dinarjev v letu 1961. Svojevstveno sliko daje tudi slika strukture potrošnih skladov. Po vseh predvidevanjih naj bi se zlasti povečali potrošni skladi za tehnično in industrijsko blago. Razmerje med potrošnimi skladi za živila in tehnično oziroma industrijskim blagom pa naj bi se v letu 1961 glasilo 1:3 v korist slednjega.

Povsem razumljivo je, da posveča osnutek perspektivnega načrta veliko prostora razvoju trgovine s kmetijskimi pridelki. Ko načrt najprej ugo-

tavlja, da je trgovin s sadjem in zelenjavo še vedno premalo, da sta posežba in založenost v njih pomanjkljivi, da tej trgovini primanjkuje tehnične opreme in podobno, pa hkrati odpira možnosti za ustanavljanje teh lokalov, za zagotovitev pavšala, za zboljšanje odkupa in slično.

V razpravi o osnutku perspektivnega načrta se je pojavilo več mnenj o delovanju trgovin s kmetijskim reprodukcijskim materialom. Kakor se zdi, bodo takšne trgovine poslovale le v večjih središčih, dočim bodo pri kmetijskih združenih bržkone odprta skladišča z reprodukcijskim materialom. V obeh primerih pa bodo v teh poslovnih enotah morali delati kmetijski strokovnjaki, saj gre za dajanje boljše uporabi sredstev za zboljšanje in povečanje kmetijske proizvodnje.

Perspektivni načrt nadalje predvideva ustanavljanje specializiranih enot, javnih tržnic v Celju, Velenju in Soštanju, ki pa bi morale biti odprte ves dan, pa tudi ustanavljanje trgovin s samopostrežbo.

Značilnost za Celje - premalo mostov

(Nadaljevanje s 1. strani)

čilen gradbeni okoliš za gradnjo individualnih in vrstnih hiš. In važno je še to: dokler ne bo mostu, Lisce ne bodo imele vodovoda in kanalizacije. Gradnjo tega mostu torej narekuje naravna in gospodarska povezava — končno pa tudi turizem.

MOST ČEZ VOGLAJNO pri Rebevkovem podvozu je odnesla zadnja poplava in doslej ga iz upravičenih razlogov ni bilo mogoče primerneje postaviti. Razvoj prometa na tej cesti pa je tak, da ne trpi nobenega odlaganja več in bo treba brezpogojno pristopiti k ureditvi tega mostu. Most čez Voglajno leži na cesti, ki je v pristojnosti Republiške uprave za ceste. Zato bi letna morala gradnjo mostu vključiti v svoj program za leto 1958.

MOST V MEDLOGU pri Joštovem mlinu je prav tako potreben obnove, če že ne celotne preureditve. Pri tem mostu je značilno to, da ga v največji meri uporabljata le 2 koristnika — Mlinsko podjetje in Avtoobnova. Do ureditve tega mostu bo prišlo takrat, ko bosta ti dve podjetji pripravljene prispevati svoj delež. Morda bi bilo najprimerneje, da bi eno tretjino pri-

spevala občina, dve tretjini pa imenovani podjetji.

MOST ČEZ SAVINJO NA POLULAH je prav tako dotrajal. H gradnjo tega mostu pa ne bomo mogli pristopiti prej, dokler ne bo razčiščena trasa morebitne železniške proge mimo Pečovnika v Šentjur (prav tako tudi še ni razčiščena morebitna prestavitve Savinjske proge skozi predor pod Miklavžkim hribom). Vsekakor bo treba v letu 1958 razčistiti to problematiko. Pri lociranju tega mostu bo treba upoštevati tudi želje prebivalcev iz Zagrada, da bi most stal nekako na sredi med sedanjim mostom in bivšo brvjo pri Belaju.

MOST V LEVSTIKOVI ULICI bo prav tako moral biti urenjen za težji promet, ki se iz dneva v dan bolj razvija. Na občini predvidevajo, da bo most v Liscah zgrajen prihodnje leto, verjetno pa bodo isto leto začeli graditi tudi most čez Voglajno. Naslednja leta pa bodo prišli na vrsto še drugi mostovi.

Okvirni predračun za te in še nekaj manjših mostov na periferiji bo znašal okoli 250 milijonov din.

Razveseljive in jasne perspektive

(Nadaljevanje s 1. strani)

lovanje pri reševanju vseh problemov razširi tudi tja, kjer doslej še ni prodrl ustvarjalni duh prebivalcev Salske doline, predvsem pa Velenjčanov.

Ugotovil sem, da bo intervju za opisovanje razmer v šoštanjski občini res postal neprikladen. Treba bo pisati o vseh ljudeh, ki tu ustvarjajo vsak na svojem položaju, vsak po svojih močeh. Nekako tako, kot je v najinim razgovoru dejal tov. Ravljen:

»Če bom na svojem položaju in s širino dela, ki mi je zaupana, izpolnjeval svojo dolžnost tako dobro, kot jo izvršujejo posamezniki s svojega ožjega področja v korist skupnosti, potem bom svoj cilj dosegel. Moje zasluge pa zato ne bodo nič večje od njihovih. Zato stopi mednje in piši o njih...«

Tako se je končal najin razgovor in tako sem vam ga posređoval, čeprav samo del vsega tistega, o čemer sva govorila.

c. k.

Izobraženost delavcev stopa v ospredje

(Nadaljevanje s 1. strani)

bila tudi v tem, da je kolektiv rudnika dosegel tako zavidljive uspehe na prostovoljnih delih pri regulaciji Pake, pa tudi drugod. Na pobudo sindikalne podružnice je bila lani ustanovljena tudi šola za odrasle, ki se je kar dobro obnesla.

Mnogo so na letnem občnem zboru

razpravljali tudi o skrbi za delovnega človeka. V razpravi so člani kolektiva in delegati razpravljali, da bi se morali bolje izobraževati tudi nameščenci in ne samo delavci, saj niso redki primeri, da uslužbenci ne poznajo uredb in zakonov.

Nadalje so ugotavljali, da bi bilo prav, da bi sestavili nov premijski pravilnik, katerega bi razumel vsak de-

lavec in da bi vedel, zakaj je dobil obnosno kakaj ni dobil premije.

Med pomanjkljivostmi v delu sindikalne podružnice so omenjali, da je med kolektivom premalo razširjena Delavska enotnost, da je od 2300 zaposlenih samo 88% organiziranih (kar je edini primer pri večjih kolektivih v celjskem okraju), da so nudili premalo pomoči mladinski organizaciji ter da so v političnem pogledu s posamezniki vse premalo delali.

VEČJE SODELOVANJE MED PODJETJI IN OBČINO

Na splošno pa je bila razprava zelo živahna. Videti je bilo, da člani živo spremljajo našo gospodarsko politiko in se dobro zavedajo nalog, ki jih bodo morale odigrati sindikalne podružnice. S tem v zvezi so tudi ugotovili, da bo v bodoče potrebna najtesnejša povezava med podjetji in občino. To bo vsekakor možno, ker so tudi njihovi člani kolektivni odborniki v zborih proizvajalcev in občinskih zborih.

Na občnem zboru sindikalne podružnice velenjskih rudarjev je bilo tudi opaziti, da je bil izbor kandidatov izredno oster in kritičen. Tako lahko z vso upravičenostjo pričakujemo, da bodo njihov sindikalni odbor zastopali najboljše in najsposobnejši ljudje.

V manjših sindikalnih podružnicah občni zbori ne potekajo tako zadovoljivo, vendar je opaziti, da se manjše obrtne sindikalne podružnice tudi zelo zanimajo za razna vprašanja gospodarske politike, stavišja umestna, pametna vprašanja in zahtevajo nanje tudi odgovore.

Iz življenja naših sindikalnih podružnic

V soboto je bil občni zbor sindikalne podružnice na Kmetijskem posestvu Sempeter—Založe. Iz poročila o delu sindikalne podružnice je bilo razvidno, da se je sindikat močno zanimal za delo na posestvu, ki je v tem letu doseglo zelo dobre uspehe. Proizvodnjo hmelja so dvignili od planiranih 13 q na ha, na 16 q. Tudi pri vseh ostalih kulturah je bila planirana proizvodnja prekoračena.

Na posestvu ta čas gradijo hmeljske sušilnice. Prihodnje leto nameravajo z investicijsko dejavnostjo končati. Težave pri obdelavi jim povzročata razkosanost zemljišč, kar mislijo urediti z arondacijami.

*

V nedeljo je bil občni zbor sindikalne podružnice Tekstilne tovarne Prebold. Iz obširnih poročil je bilo razvidno, da je sindikalna podružnica opravila veliko delo predvsem na kulturnoprosvetnem polju, saj so šahisti bili zmagovalci v vseh tekmovanjih s sosednimi sindikalnimi podružnicami. Mnogo je sindikalna podružnica pripomogla k izboljšanju življenjskih pogojev v podjetju, saj je v podjetju na razpolago v menzi malica po režijskih cenah, kavo pa dobijo brezplačno.

V kratkem nameravajo urediti otroški vrtec, saj so v podjetju večinoma zaposlene matere z otroki, ki jih ob odhodu na delo prepuščajo brez varstva doma. Tudi stanovanjskemu vprašanju podjetje posveča veliko pozornost. Trenutno gradi stanovanjski blok, v prihodnjem letu pa namerava zgraditi dva šest stanovanjska bloka. Osnovni problem v podjetju pa je gradnja lastne predilnice. Tkalnica brez predilnice je namreč v neenakem položaju s podjetji, ki imajo v svojem sklopu predilnico, poleg tega pa so stalne težave pri preskrbi s prejo.

Na občnem zboru so sklenili predlagati delavskemu svetu, da bi naj popravil pravilnik o premijah, tako da bi se krog upravičencev do premij razširil na večje število delavcev, ki zato izpolnjujejo potrebne pogoje.

Uspehi stanovanjske skupnosti v Štorah

Področje Štor in Teharj je bilo prvotno priključeno k stanovanjski skupnosti celjske občine. Toda zaradi oddaljenosti od Celja se upravljani ni dobro obneslo. Zato so 1. julija letos v Štorah ustanovili samostojno stanovanjsko skupnost, ki obsega območje krajevnih odborov Štor in Teharje.

Ob tej priliki so izvolili 13-članski svet in sekretariat ter 7 komisij. V tem času je imel svet stanovanjske skupnosti že pet pomembnih sej in več posvetovanj.

Ta stanovanjska skupnost dela zelo dobro. Pod njeno področje spada 63 stanovanjskih poslopj, katere upravlja 59 hišnih svetov. V teh poslopih je 380 družinskih stanovanj in 120 stanovanj za samce. Skupnost razpolaga z vred-

nostjo 300 milijonov dinarjev. Doslej je vložilo okrog 300 prosištev prošnje za stanovanja, med njimi je precej nujnih primerov. Vsem prošnjam pa še zdaleka ne bodo mogli ugoditi, kajti do konca tega leta bodo lahko nudili stanovanja komaj 30 prosiščem.

Posebna komisija skupnosti pregleduje vsa stanovanjska poslopja in inventar. Ta komisija je ugotovila, da je precejšnje število hiš, predvsem v starem delu Štor, Pečovju in na Teharjih v izredno slabem stanju. Za nujna popravila in redno vzdrževanje teh hiš bi skupnost potrebovala najmanj 20 milijonov dinarjev. Sredstva, s katerimi skupnost razpolaga, pa so skromna ter zadoščajo komaj za najmanjša popra-

vila. Skupnost je sicer sprejela pomoč od Zelenarne v znesku 250.000 dinarjev, kar je pa zadoščalo le za najpotrebnejše. Ker v teh stanovanjih stanujejo delavci in uslužbenci železarne, bi bilo pričakovati, da bi železarna in celjska občina prispevali skupnosti izdatnejšo denarno pomoč. Sicer pa bo treba misliti na večjo gradnjo stanovanj v Štorah, saj so stanovanja več kot nujno potrebna, če pomislimo, da se ogromna večina delavcev vozi v službo iz bližnje in daljne okolice. Nekatera stanovanja pa so tudi v tako slabem stanju, da se jih ne splača obnoviti ter bi bilo bolje, da se v to svrhu namenjeni denar vložijo v gradnjo novih stanovanj. Prostor za zidanje je v Štorah še dovolj.

Prvotno so popravljali stanovanjska poslopja delavci iz Celja, kar je usluge močno podražilo. Zato sedaj popravila izvršujejo delavci iz železarne. Vedne večje potrebe pa narekujejo potrebo, da bi v Štorah čimprej ustanovili remontno podjetje s potrebnimi delavci. Dela za tako podjetje bi bilo vedno dovolj.

Člani stanovanjske skupnosti so s veseljem pozdravili tudi gradnjo nove ceste skozi Štor in ureditev glavne kanalizacije, želijo pa, da bi se čimprej uredila tudi stranska kanalizacija ter pralnica in prostor za sušenje perila.

Pereč problem v Štorah je tudi vodovod in pitna voda. Zlasti v zadnjem času se je stanje pitne vode in vzdrževanje vodovoda močno poslabšalo, tako da se potrošniki sprašujejo, zakaj plačujejo vodarino. Po ceveh namreč mnogokrat pride kalna voda, ki ni zdrava za pitje. Tudi sanitarne naprave ne odgovarjajo. Zato je stanovanjska skupnost sklenila, da bo z upravo vodovoda v Celju te pomanjkljivosti odpravila, razen tega pa bo poseben strokovnjak nadzoroval vodovod, kot je bilo to že nekaj v tem kraju v navadi.

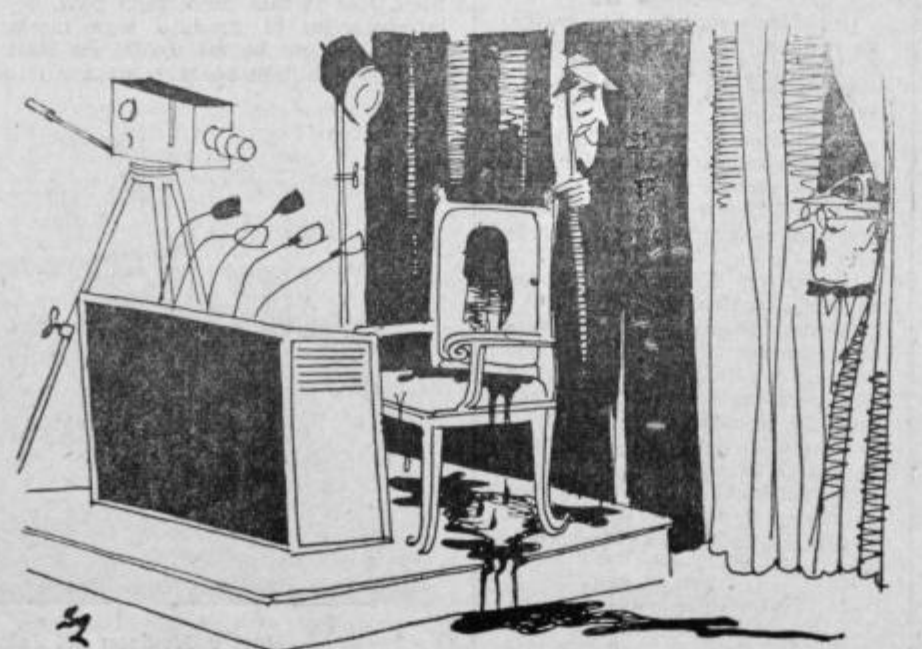
Člani stanovanjske skupnosti so izrazili tudi potrebo za ureditev vrtnarje in tržnice za prodajo sadja in zelenjave v Štorah.

Na eni zadnjih sej je svet stanovanjske skupnosti sklenil, da bi bilo koristno prirediti za predsednike hišnih svetov in vodstvo stanovanjske skupnosti ekskurzijo v Velenje, kjer si bodo ogledali velenjsko naselje in njihovo komunalno dejavnost. Izkušnje, ki jih bodo tamkaj pridobili, jim bodo služile za še uspešnejše delo. Razen tega so sklenili, da bodo ustanovili še posebne ženske svete, v katerih bodo žene te skupnosti reševale svoje probleme.

SPOTIL SE JE...

— Zakaj je tako moker televizijski govorniški oder.

— Ih, kaj, Eisenhower se je opravičeval državljanom...

Celjsko turistično področje privablja iz leta v leto več gostov

Celjski okraj odpira s svojimi zdravilišči, Logarsko, oziroma Zgornjo Savinjsko in Zadrebško dolino, priljubljene planinske postojankami in lepimi izletniškimi točkami velike možnosti za največji razvoj turistične dejavnosti. Res je, da je turizem zlasti v zadnjih dveh letih dosegel pomembne uspehe in da se je celjsko turistično področje po številu nočnih uvrstilo v Sloveniji na prvo mesto turističnih področij, da celo pred Gorenjsko! Toda, navzlic vsem tem uspehom, skriva turistična dejavnost še veliko problemov, velike in drobne, takšne, ki bi se jih dalo odpraviti že z dobro voljo in s skromnimi sredstvi, pa tudi takšne, ki terjajo večjih izdatkov.

Po doslej ugotovljenih podatkih in po vseh predvidevanjih bo do konec

stoletja nočitev na leto. Gostov pa bi bilo še več, če bi bilo v Logarski dolini in drugod ob zgornjem toku Savinje in ob Dreti več hotelskih in gostinskih prostorov. Trenutno je v Logarski dolini gradnja depandanse planinskega doma, z obnovitvenimi deli sta začela tudi Logar in Plesnik, hotel sester Logarjevih še vedno čaka na popolno obnovo, v Solčavi povzroča »Rinka« ali bolje rečeno ljudje, ki so upravljali ta hotel, veliko nepotrebnih skrbi... Na tem področju manjka manjših in prikupno urejenih gostišč. Na Ljubnem in v Mozirju bodo morali misliti na gradnjo hotelov. Zraven tega imajo Ljubenci veliko načrtov še pri regulacijskem načrtu, pri opremlitvi več tuj-

vod. Z zgraditvijo gozdne ceste Store-Svetina—Celjska koča—Celje bosta postojanki na Svetini in Celjski koči pridobili na pomenu in prav gotovo tudi pri obisku. Sicer pa bi bilo prav, če bi uredili še Rebernikovo zavetišče pri Celjski koči.

IZLETNIŠKI TURIZEM

odpira na vseh koncih in krajih obilo možnosti za krajše in daljše sprehode, za ogled kulturnih in zgodovinskih znamenitosti in podobno.

Kot posebna pridobitev te zvrsti turizma bi bila prav gotovo rekonstrukcija izkopenin v Sempetru v Savinjski dolini. Tudi ta problem bo treba rešiti v najkrajšem času, saj je škoda, da ostajajo te izkopenine zaprte, ali bolje rečeno neznane vsem tistim, ki za arheologijo ne kažejo poklicnega zanimanja.

In končno, če omenimo še

5-LETNI PERSPEKTIVNI RAZVOJ TURIZMA

za celjsko področje bi bilo prav, da bi pri izdelovanju in razpravi o tem načrtu najtesneje sodelovala turistična, oledjevalna in planinska društva ter da bi za ta načrt pokazali veliko zanimanje tudi občinski ljudski odbori.

Strokovna izobrazba obrtniških kadrov

Brez dobrega strokovnega kadra si razvoja obrtništva ni mogoče predstavljati. Število strokovnih kadrov v obrti se je v povojnih letih precej znižalo, saj jih je lepo število zajela industrija v svoje proizvodne in remontne delavnice. Prav zaradi tega se Obrtna zbornica zadnje čase tako trudi, da bi povečala interes za vključevanje mladine v obrt, na drugi strani pa hoče posvetiti čim več pozornosti izobrazbi že kvalificiranih strokovnih kadrov. Ob sodelovanju strokovnih sekcij, ki so bile v ta namen ustanovljene, je za letošnji jesenski, odnosno zimski čas razpisala več strokovnih tečajev. Tečaj za kovinsko, lesno in oblačilno stroko, tečaj za predelavo usnja, za kandidate mojstrskih izpitov pa 6-dnevni tečaj s predavanji o ustavi, gospodarski zakonodaji, finančnem poslovanju in metodah praktične izobrazbe vodilnega kadra.

Iz dosedaj zbranih prijav je razvidno, da je zanimanje obrtnih delavcev za tečaje zelo veliko. Za oblačilno skupino obrti so se tečajji že pričeli na Vajenski šoli raznih strok v Celju (za moško in žensko krojaštvo), za krojenje ženskih oblačil pa je pričel tečaj v Preboldu. V tem mesecu bodo pričeli tudi s tečajji za lesno in kovinsko stroko.

V programu strokovnih tečajev je tudi varilni tečaj, ki ima doslej že 132 prijavitelcev. Da bi organizacija z varilnim tečajem čimprej in čim bolj uspešno, je Obrtna zbornica zainteresirala poleg občinskega LO Celje še Društvo za varilno tehniko LRS v Ljubljani, ki gotovo ne bo odreklo pomoči.

Pogoji za šolanje v raznih strokovnih tečajih so zelo ugodni. Predvsem je

So blatne steze, bi lahko rekli. Tak je pač blagoslov hladno solzave jeseni, ki nam od časa do časa res privoščijo blagodejen sončen dan, da je drugo jutro nebo že zastirto z umazano sivimi oblaki, ki se kar ne morejo odločiti, ali bi poslali na zemljo močan dež ali pršič ali pa bi samo moreče viseli nad polji in ustvarjali tisto čudno vzdušje »prehodnega« obdobja, ko se nam spominja na sončno poletje že mešajo s pričakovanjem belega snega. Razmočena pota so polna težkega blata, ki je že tisočkrat premešano od okornih kmetijskih čevljev, konjskih in govejih nog in najrazličnejših kolesnic, od navadnih, »tradicionalnih«, pa do širokih, od gumijastih razrezanih sledov kamionov, Steyrrov, Fergusonov...

Zalec!

Za tiste, ki se pripeljejo z vlakom, se začne pri postaji, pravzaprav pri bližnji restavraciji. To je »žalski obveščevalni center«. Tam zveš vse: vlak proti Celju ima pet minut zamude, danes je demonstracija z enosnimi traktorji, v bližnjih prostorih Hmezada je zelo važna seja, v Sempetru je bil hud pretepec... Kaj vse ne vedo ljudje? Res, prijetno je opazovati ljudi. Sprva se ti zdi, da jih je jesensko vreme nekam potlačilo in omrtvilo, ko pa stopiš bliže, si presenečen nad živahnostjo oči, ki ne poznajo pokoja. Nanje ni vplivala

jesen. Postaneš pozoren, se začneš ozirati, pa se ti naenkrat odpre svet, ki ne pozna brezdolja in ki ga prej (oh, ta jesen!) nisi opazil. Samo malo pozornosti je treba pogledati, pa vsepovsod vidiš živahno gomazenje: traktorji, delavci, kamioni, v daljavi rudniški vlak, kmetje vozijo velike bale »savinjskega zlata« v skladišče...

Pri Inštitutu je zrastle velika stavba, zaenkrat še nekam okorna in nedodelana, »surova«, zastražena z velikanskim »plotom«, ki ga rabijo zidarji za svoje delo — novo upravno poslopje Poslovne zveze. Dela bi morala biti končana že v začetku oktobra, no, malo so se zavlekla, toda ne ustavila. Jesen je res neprijeten čas, toda delavci se ne zmenijo zanjo. Med delom ni časa za presojanje vremena.

Pot proti Vrbju je še bolj blatna kot ostale. To ni več važno. Ko imaš enkrat blatne čevlje, ti je v vsakim koraku manj mar kod hodiš.

Polja so ostala prazna, le tu in tam samevajo kupi hmeljev in oskubljenega žitca. Teško se je privaditi na ta pogled, če si navajen bohotnega zelenja hmelja. No, ta je že na varnem. Za letos. Po travnikih se pasejo dobro rejene krave sivorjave pasme. Lagodne se premikajo sem in tja in zadovoljno pogledujejo okoli sebe, kakor bi se zavdale, da je bodočnost njihova. Teleta so bolj nemirna. Kar naenkrat se zapode v smer, ki jim jo pokaže nos, na videz brez vzroka. Mladost se pač ne da skriti. Pastir pa vpije: »Srna!« in takole, bolj za šalo, pomaha s palico. Zdaj res nima veliko dela. Prostora za pašo je povsod dovolj.

Lepo urejeno kmetijsko posestvo v Vrbju je prijetna paša za oči. Ogromna sušilnica za hmelj vzbujajo spoštovanje in ponos. Okoli nje je vse mirno in prazno, malo dlje pa se že gibljejo ljudje. Veliko jih je. Tudi traktorjev se ne manjka. Šola za vodje strojnih postaj pri kmetijskih zadrugah. Tudi tečajniki se ne zmenijo za kislno jesensko vreme. Čas je prekratko odmerjen.

Dež? Naj dežuje. Med delom ni časa za presojanje vremena. TIG

(Nadaljevanje s 1. strani)

Množičnost - kvaliteta - vedrina

ki v društvu aktivno delujejo. Posrečena je njihova zamisel, da se enkrat sonečnan predstavijo z vso širino svojega ustvarjalnega poleta, enkrat s takšno močjo, s kakršno obračajo kolo zgodovine na vseh področjih, tako na delovnih mestih, v upravljanju in prosvetljevanju delavskih množic.

Kaj naj pred to priveditvijo še povemo? O marsikaj! Na primer to, da bomo lahko pričela dogodku, ki nas bo prislil misliti o mnogih stvareh. Zdaj ene, potem spet druge. O tem na primer, da člani »Svobode« delujejo v težkih pogojih in da ob svojem delu upajo na to, da bodo njihovi dejavnosti bolj »pognale«. Koliko sredstev za svoje pomembno delo dobijo »Svobode« in ostala prosvetna društva. V primerjavi z nekaterimi drugimi kulturnimi in prosvetnimi ter umetniškimi ustanovami — zelo malo. Prej bi lahko rekli, da so ta sredstva bolj simbolična značaja, medtem ko vse ostalo dopolnjuje zavest, veselje do delovanja in optimizem članstva.

Zamislimo se lahko tudi o tem, koliko pomoči dobijo ti ljudje od ljudi na višjih »stopnjah« kulturnega življenja v našem mestu. Vsi odseki »Svobode« so odvisni od redkih kulturnih delavcev in njihove zavesti ter volje. Koliko članov zamrlega Kluba kulturnih delavcev dela pri »Svobodi« in prosvetnih

društvih? Na prste bi jih lahko prešteli. Skoraj nič čudnega, da je ta klub zaradi izoliranosti do širine, zaradi svoje ograjenosti in očitne individualistične dejavnosti sam v sebi zamrl. Le nekaj pevovodij — poklicnih glasbenikov dela za društvo, v ostalih odsekih vodijo, se trudijo in storijo kar pač zmorejo storiti z amaterji — amaterji sami.

V soboto bomo pričla, da je želja po kulturno-umetniškem delovanju, po izobrazbi in napredku med množicami izredno močna in da bi bila še močnejša, če bi jim vsi, ki bi morali čuti do dolžnost, pomagati. To vsestransko zanimanje bodo morali pokazati vsi, kajti v tem gibanju je končno tudi taka moč, da bo prirasla do tiste višine, ko jo bodo tudi »vrhunski« krogi na teh področjih morali opaziti.

Predvsem pa nas bo v soboto pripeljala v dvorano, kjer bodo nastopali, radovednost in zavest hkrati. Radovednost, kaj zmorejo dela in ustvarjanja željni ljudje in zavest, da je to nastop našega delavskega prosvetarstva, revija dejavnosti tiste skupine delovne množice, ki z umetnostjo, vzgojo, izobrazbo ter vedrino krepko potiska delovne množice k napredku. Ker pa je ta rast in napredek del naše bodočnosti, je naša dolžnost, da se njihovemu trudu in vabilu odzovemo vsi.

ZA BOLJŠE ODKOPNE METODE...

To je bila vodilna misel udeležencev posvetovanja rudarskih inženirjev in tehnikov, ki so se pretekli teden sestali v Velenju. Udeleženci so se temeljito pogovorili o prednostih sodobnih odkopnih metod v rudnikih, istočasno pa so si ogledali tudi rudnik Velenje, njegove zunanje in jamske naprave novega jaška in separacijskih naprav v Pesjem

»Savinjski nebotičnik«

Letošnja sezona je pokazala, kako občutno je pri nas pomanjkanje dobrih skladišč za hmelj, ki ga privatniki ravno zato po navadi shranjujejo na najbolj mogočih in nemogočih krajih, kjer je izpostavljen vlagi, vetru, prehitremu menjavanju temperatur, soncu itd., kar vse močno vpliva na kvaliteto. Če pogledamo brez prikrievanja resnici v oči, si moramo priznati, da je vprašanje skladišč ključni problem v našem hmeljarstvu in utegne postati huda zavora v njegovem razvoju. Kako bo šele čez leto, dve, ko se bo proizvodnja dvignila za 50% — na 3000 ton?

Vendar nas vse to ne sme navditi s pesimizmom. Letošnja zadruga je res posledica tega, ker Hmezad ni zgradil velikega novega skladišča, za katerega je prostor že določen, to pa je zaenkrat tudi vse. Čakajo na načrte. Pričakujejo, da jih bodo dobili v prihodnjih štirinajstih dneh, takoj nato bo

razpisana licitacija in pričelo se bo z delom — in to s polno paro. Po vsej verjetnosti bo imelo skladišče trinajst do štirinajst nadstropij (že sedaj ga imenujejo »Savinjski nebotičnik«, upravičeno, saj ne bo višje stavbe niti v Celju) s kapaciteto 700 ton. To pa pomeni, da bo z njegovo dograditvijo rešen eden najbolj perečih problemov našega hmeljarstva, Torej — kmalu dovolj prostora za vse!

V KONUSU SO PREUREDILI PROSTORE ZA POMOŽNE OBRATE

V Tovarni usnja »Konus« v Slov. Konjicah so nedavno dokončali preureditve prostorov za nekatere pomožne obrate. Ti prostori so služili prej deloma za pomožno skladišče in garažo, niso pa bili dovolj izkoriščeni. Z manjšimi adaptacijami je podjetje dobilo potrebne prostore za pomožne obrate.

Robanov kot z Ojstrico v ozadju

letošnjega leta na področju celjskega turističnega področja zabeleženih nad 400.000 nočitev. To je uspeh, zaradi katerega se bo to področje znova uvrstilo na prvo mesto v Sloveniji. Pri tem uspehu imajo

ZDRAVILIŠČA NAJVEČ ZASLUG

saj bodo do konec leta zabeležila okoli 330.000 nočitev. Med temi prednjači Rog. Slatina, ki je imela do konec septembra že 130.831 nočitev. Na drugem mestu je Dobrna z okoli 85.000 nočitev, sledi Laško z 72.564 nočitvami do 25. oktobra, gostinsko podjetje v Rimskih Toplicah z 2114 nočninami, prav tako do sredine oktobra.

Ni naključje, da za velikimi turističnimi uspehi naših starih zdravilišč — to seveda na splošno vzeto, ker daje podrobna analiza drugačno sliko — tičijo tudi veliki problemi, predvsem komunalnega in drugega značaja. V vseh teh krajih bo treba misliti na obnovo hotelskih kapacitet, na ureditev cest, javne razsvetljave, kanalizacije itd. Nič manjša naloga se ne skriva v skrbi, da bi v teh krajih znova usposobili okoli 1000, morda pa še več, postelj, ki so jih nekaj gostom oddajali zasebniki, pa so danes za turistični promet povsem nedostopne.

Hvalevredna je ugotovitev, da je v Laškem znova zaživela turistična dejavnost. Morda bo prihodnost lepša, saj v tem mestu napovedujejo gradnjo odprtega plavalnega bazena, nadalje adaptacijo hotela Savinje, zaradi katere bi na novo pridobili od 7 do 10 tujskih sob, ureditev campinga itd. Sicer pa bo letos zgrajeno tudi novo postajno poslopje.

Več skrbi pa turističnim delavcem povzročajo Rimske Toplice. Zadnji dve sezoni sta potrdili, da bi ta kraj rade obiskalo veliko število ljudi. Toda, na žalost, tu ni hotelskih kapacitet. Zato turisti prihajajo in odhajajo... Nasproti tem ugotovitvam pa v Rimskih Toplicah propada Zofijin dvorec, ki že dolga leta stoji povsem neizkoriščen. Ali ne bi kazalo enkrat rešiti ta problem in tako ustvariti turizmu solidno materialno osnovo za razmah? Pozabljen je ostal tudi botanični vrt. Problemov je torej veliko.

Za tako imenovani rekreativni turizem ima

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

največ idealnih pogojev. To področje beleži že nekaj let nazaj po okoli 40

IZ ZELEZARNE STORE ODDELEK, KI BO V POMOČ DELAVSKEMU SVETU, BODO USTANOVILI

Na zadnji seji upravnega odbora Zelezarne v Storah so posvetili precej časa tudi razpravi o tarifnih vprašanjih. Pri oceni dosedanjega dela so ugotovili, da je nova analitska ocena delovnih mest prinesla že mnogo uspehov. To važno vprašanje pa zahteva redno in skrbno spremljavo ter reševanje vseh problemov in sprememb sproti. Ker pa to delo opravljajo razne komisije poleg svojega rednega dela, je nujno, da se ustanovi poseben oddelek, ki se bo bavil s temi vprašanji in bo v pomoč komisijam delavskega sveta. Dogovorili so se, da bodo ta oddelek v kratkem odprli in vanj vključili primerno strokovno osebo s prakso, ki je potrebna za to panogo dela.

Skrbi - težave - uspehi celjske Svobode

Pred dnevi je bil letni občni zbor celjske Svobode, ki je pokazal, da je društvo v letošnjem letu kljub težavam doseglo zavidljive uspehe, ki so predvsem plod pravičnega izvajanja delovnega načrta.

Svoboda združuje v svojih sekcijah in krožkih okoli 1.200 članov in to predvsem delavcev in dijakov. Kljub zelo uspešni delu pa je treba poudariti, da društvo ni imelo skoraj nobene podpore od prosvetnih delavcev in izobražencev nasploh.

Morda največ je društvo doseglo z organiziranjem delavske šole za odrasle, ki se je letos odražala v delu troje

vrst tečajev in to večerne šole, tečaj kot priprava za privatne izpite na gimnazijah in splošno izpopolnjevalni tečaj za kvalifikacijo delavcev. Odziv je bil izredno dober, saj se je prijavilo 123 slušateljev, pričakujejo pa, da se bo to število še povečalo.

Ce pogledujemo številčno moč posameznih sekcij, ne moremo mimo ugotovitve, da je pevcev največ in to v moškem zboru pod vodstvom prof. B. Ferlinca, ženskem zboru pod vodstvom A. Tržana, mešanem in ženskem zboru z učiteljšča in pevskem zboru s prve gimnazije, ki ga vodi prof. E. Kunej. Gimnazijci so s svojo izredno uspešno

turnejo po Jugoslaviji in z gostovanji v Ljubljani in Dubrovniku dokazali, da sodijo med najboljše tovrstne zборе pri nas.

Tudi Glasbena šola Svobode se lahko pohvali z uspehi, posebno pa harmonikarji in tamburaši. Igralci in šahisti so najbolj občutili pomanjkanje prostorov. Prvi so že prilezli na zeleno vejo, medtem ko šahisti še vedno zamašajo pokriti kotiček, kamor bi lahko postavili svoje lesene figure.

Izredno važno vlogo je pri izobraževanju predvsem delavstva odigrala knjižnica, ki je povečala število članov za polovico, knjig pa je izposodila skoraj enkrat več kot lani. Največ pristašev ima seveda med mladino.

Ce pogledamo delo celjske Svobode, moramo priznati, da je storila zelo veliko. Uspehov ne manjka. Vsakomur pa je tudi jasno, da ti uspehi še zdaleč niso vrh v umetniškem ustvarjanju prizadevnih članov, ki bi lahko storili precej več, toda... Nehote zadenemo tudi na enega najbolj perečih problemov sodobne družbe, namreč kje najti »življenjski prostor«. Potreba po novem in primernem kulturnem domu je z vsakim dnem večja. Tako mesto, kot je Celje, se ne bi smelo tako dolgo obotavljati. Dom bi moral biti tako velik, da bi v njem poleg Svobode našla prostor tudi druga društva, ki jih tarejo iste skrbi. Samo na ta način bomo lahko v bodočnosti pričakovali občuten in kvaliteten vzpon, v katerem bi bilo brez doma (čeprav ni prostora za pesimizem) le pretirano upati.

Tr.

V VELENJU VELIKO ZANIMANJE ZA STROKOVNE TEČAJE

V Velenju se ljudje zelo zanimajo za razne strokovne tečaje, ki jih organizira izobraževalni sektor velenjske Svobode. Največ ljudi se je prijavilo za nemški tečaj, deloval pa bosta še angleški in knjigovodski tečaj. Doslej je že 75 prijaviteljev, število pa še vedno raste.

Umetnost ali „kič“

V članku s tem naslovom osvetljuje pisec pojem umetnosti in kiča. Podnaslov omenjenega članka pa da razume, da je ost naperjena predvsem proti slikarjem — amaterjem. Po njegovem mnenju sodeč, proizvajajo slednji samo »kič«. To pa nikakor ni res. Res pa je, da so tudi v umetnosti stopnje. Kakor ne dosega vsa dela poklicnih slikarjev del Rafaela, Tiziana, Rembrandta itd., tako tudi amaterska dela niso vsa enake kvalitete. Tudi amater pa more ustvariti umetnino na neki umetniški stopnji. — Trditev, da je neko delo »kič« samo zato ker je delo amaterja, je smešno.

Razlogi, ki vodijo slikarja-amaterja, da slika, so isti, kot oni, ki vodijo poklicnega slikarja; rezultati dela so vidni, torej izpostavljeni kritiki. Ta pa naj bi bila objektivna. Znano je, da je bil pisec članka »Umetnost ali kič« že nekaj let član žirije ob razstavah slik celjskih slikarjev-amaterjev, Takrat ni napisal, da so njihova dela »kič«, temveč, da kvaliteta raste... Kdaj je torej njegova kritika iskrena in objektivna?

Kar se tiče visoke umetnosti in »resnične doživljenjske« v modernem slikarstvu si tako amaterji kot veliko število občinstva iskreno želijo dobiti zadovoljivo pojasnilo, zakaj se smatra tiste nerazumljive linije, hoteni primitivizem, deformiranje itd za tako veliko umetnost. Za primer prilagam dve reprodukciji slik z zadnje mednarodne grafične razstave v Ljubljani:

Za amaterje likovne sekcije
Vera Pristovšek

Igre in delo (avtor Dübuffet Jean)

Opomba uredništva: Objavljamo odgovor tov. Vere Pristovšek na članek »Umetnost ali kič«. To je njeno osebno mnenje in ne sme biti vzpostavljeno v polemiko posegel še kdo, ki bi razčistil pojme o gornji temi, nakar bi razpravo o tem zaključili.

Plesalka (avtor Severini Gino)

Za sistematično vzgojo mladih pevcev

Okrajna zveza prijateljev mladine v Celju ima v svojem 13-članskem odboru kar 8 komisij. Med prvimi je začela delovati Okrajna pionirska komisija s svojimi 12 občinskimi pionirskimi komisijami, ki vodijo vse delo pionirske organizacije.

Pred kratkim se je sestala tudi Komisija za estetsko vzgojo mladine, ki jo vodi tov. Drago Predan iz Zalca. Sestavljena si je obširen delovni program; ima dramsko, glasbeno, likovno, politično in estetsko sekcijo v ožjem smislu.

Kot prvo so postavili na noge glasbeno sekcijo. Poleg vodje komisije za estetsko vzgojo se je okrog priznanih pevovodij Jurčeta Vrežeta, Egora Kuneja, Borisa Ferlinca in Jožeta Koresa, dne 26. oktobra zbralo v risalnici II.

Kmetijsko gospodarske šole so zopet začele z delom

Sredi meseca novembra, ko so opravljena glavna opravila na kmečkih gospodarstvih, se odpro vrata naših kmetijsko-gospodarskih šol. Na mnogih posestvih se že pozna vpliv teh šol, zato tudi število učencev stalno narašča. Toda žal še ne povsod. Čeprav traja pouk na teh šolah v poznojesenskih in zimskih mesecih le po dva do trikrat na teden, je med kmečkimi starši še mnogo takih, ki svojih otrok ne puste v šolo, čeprav je pouk v njej brezplačen. Tudi take izjeme bodo kmalu izginile.

Toda kakšno nasprotje! V nekaterih krajih bi kmečka mladina rada hodila v KGS, pa je ne morejo ustanoviti, ker še nimamo dovolj predavateljev. Posebna okrajna komisija za to šolstvo je bila mnenja, bi obstoječe KGS utrdili. Nove naj ustanavljajo samo tam, kjer imajo vse pogoje za svoj obstoj in napredek.

V celjskem okraju je bilo v minulem šolskem letu 45 KGS, kar je v primerjavi z ostalimi okraji zelo lepo število.

Obetajoča slikarska razstava Vinka Pevcina

Težko in odgovorno je najti prava merila za amatersko dejavnost. Absolutne vrednote imajo svoj kriterij že same na sebi, pri delih amaterjev pa je treba upoštevati več komponent, če hočemo, da faktura ne bo krivično dogana.

Ob delih Vinka Pevcina iz Soštanja, ki te dni razstavlja v svojem rojstnem kraju, bi zgolj biografsko ne mogli odgovoriti na splošno vprašanje o zanimivosti te razstave. V prikazanih delih je namreč nekaj več kot samo veselje do slikanja. Ker pa se mladi umetnik šele predstavlja občinstvu, ne bo odveč, če zabeležimo nekaj biografskega: Razstava je retrospektivna in obsega okoli trideset olj, nekaj akvarelov in tušev. Če pravim retrospektivna — tako nam pove lepo naslikan plakat — potem je to obdobje osupljivo kratko. Saj so vsa dela signirana z letnico 1957! Se več! Začelo se je v letošnjem poletju! Torej v pičlih 6 mesecih... Kaj pa poprej? — Priložnostni aranžmaji, dekoracije, risanje plakatov in diplom. To je vse — in strašansko malo! Prav zares, brez predhodnega šolanja, daleč od galerij in iskanih vzornikov — vse to nam ne daje pravico, da bi tvegali ocenjevati Pevcinovo delo s strojnimi kriteriji. Ker pa obeta še lep in nesluten razvoj, naj nam bo tudi tako dopustno!

Ustavil se bom le ob njegovih zadnjih petih oljnih pokrajinah. Vse drugo, kar je nastalo pred njimi, je zanimiv prikaz naglega vzpona in ne pretendirana nič drugega ko na pošteno, odkritosrčno izpoved. Ustvarjal je naglo — tudi zadnje velike formate! — zagnano, z enkratno erupcijo, ki kaže na impresivno dojetje motivov.

Mejnica v tem razvoju je »Soštanj na levem bregu Pake«. Resnično nepričakovan skok v kvaliteto. Osnovne napake, ki jih delajo vsi začetniki — kopičenje barv in kontrastov — se že umikajo ubranemu razpoloženju jesenskih barv. Morda je še nekaj idealiziranja v teh sončnih barvah, materija še ni povsem čista in razumljiva, desna tretjina ima romantični nadih, medtem ko se leva stran površno zadovoljuje z bežnim poslikanjem ploskovno sicer bogate panorame.

Vinko Pevcin: Soštanj — lev breg (olje)

★
Za praznik Republike
29. november, bomo v
Celju odkrili spomenik
NOB, ki bo eden najlepših spomenikov v Sloveniji.

Pričujoča slika predstavlja detajl spomenika NOB.

Za spomenik se te dni dokončujejo zadnja montažna dela.

Druga med to petorico — kronološko vzeto — je »Tovarna usnja v severni strani«. Prvič je tu zajeto enotno, suggestivno občutje. Barve so »moške«, preseneča upodobitev gričevja, ki je barvno docela podrejeno — tudi nebo — ideji tovarne, ki je s svojim oranžnim podtonom rahlo idealizirana. Oko se rado ustavlja na njej.

Termoelektrarna ne vpliva monumentalno le zavoljo obsežnega formata, marveč predvsem zaradi dosežene harmonije med samim železobetonskim kolosom in pokrajino. Prav nič ne izstopa, kar zraste pred nami iz surove razkopane zemlje.

Najboljša pa je »Tovarna usnja z zahodne strani«. Atmosfera je tokrat tu-dovito ohranjena. Tovarniški pas je motivno zaokrožen s tremi »črnimi« pasovi: s kadečo se žindro spodaj in z gozdnimi trakovima z desne in leve proti sredini. Sama tovarna pa je polna dinamike, ki ni ustvarjena le s paro in dimom, temveč še z življenjem drugih hiš v soseščini, ki so ji po razpoloženju prav tako podrejene, oziroma spadajo zraven, ker je bolj točno. Noben detajl ne fingira sam zase. — Kljub na videz temačni upodobitvi tovarna ne izgublja svojega »optimizma«, lahko bi celo rekli, da je to najbolj optimistična slika na razstavi. Ta optimizem ni šablonski in ni dosežen s cenjenimi kontrasti. Slika ima še druge kvalitete, ki ne izvirajo iz golega navdiha. Globina je dosežena z diagonalno svetlobo od desnega zgornjega kota preko hiše v centru do travniškega pasu, kjer se žarni soj umirjeno porazgubi.

Zadnje olje je »Soštanj z gasilskim domom«. Tudi tukaj je doseženo enotno razpoloženje, barve so pastelno jesenske, razpostava motiva je odlična, kompozicija barv je v estetskem ravnotežju.

Omenil bi še oba avtoportreta, pri katerih je svetloba namerno potratno razkropljena, da karakterne poteze močneje izstopijo. S študijami rok in telesa dokazuje, da mu tudi za portret ne bo zmanjkalo talenta.

Zmanjkuje mi prostora, da bi povedal še kaj o akvarelih, za katere vem, da so nastali v enem samem popoldnevu! Na kratko bi povzel edinole še misel, ki me že od vsega početka preseneča in navdušuje. Namreč naglica, s katero je Vinko Pevcin kljub pomanjkanju časa, ki mu ga jemlje obrtniško delo, zrasel iz priložnostnega dekoraterja v prizadevnega iskalca estetskih užitkov. In namera, ki jo želi uresničiti — da bo z leti upodobil ves stari in novi Soštanj — (gre predvsem za starega, ki mu industrija iz leta v leto tako gorostasno spreminja zunanjo podobo) — tega se bo gotovo vsak stari Soštančan razveselil. Zelimo mu le, mlademu slikarju, da bi še naprej tako vztrajno in kritično iskal svoj lepotni izraz!

»TRDI OREHI« velenjskih zadružnikov

SEMENA ZA PRIHODNOST (obisk pri tečajnikih v Vrbju)

V Kmetijski zadrugi v Velenju imajo zadovoljive uspehe, zlasti pri akcijah za napredek raznih kmetijskih panog. Odseki so letos pokazali živahno dejavnost, posebno sadjarski, hmeljarski in živinorejski. Pri poljedelstvu so imeli ponekod lepe uspehe zlasti pri tekmovanju za večji donos žitaric. Tudi pri pridelovanju krompirja so dosegli lepe uspehe. Pri svojem delu pa imajo razne težave in o teh naj govorijo naslednje vrstice.

NEPOTREBNA OBRATNA SREDSTVA BREMENJO ZADRUŽNO AKTIVO

Kmetijska zadruga v Velenju je bila prej manjša. K njej so se priključile kmetijske zadruge okoliških vasi in v novo zadružno skupnost prinesle dobre in slabe dediščine. Zadruga, ki ima

V VELENJU: CESTE, BLOKI, ŠOLA ...

Gradbena dejavnost v Velenju ne pojenja niti pred zimo. Na levem bregu regulirane Pake rastejo veliki bloki. Prav tako na desnem bregu. Vse v nizini, kjer bo bodoči center Novega Velenja. Lepe asfaltirane ceste vodijo med bloki. Da, celo v gozd, kjer bo

zvezi z osnovnimi nalagami zadruge, to se pravi z dejavnostjo za napredek kmetijske proizvodnje. Le-te obrate so polagoma izločili iz zadruge ali pa je njihovo delo prenehalo. Tako je prenehala delati zadružna opekarna, za njo mizarska delavnica in nekaj trgovin. Poleg tega so zadruge imele nekaj kmetijskih strojev, neprimernih za njihove proizvodne naloge. Le-ti so dandanes tudi v breme zadružni aktivni. Zadruga nekaterih osnovnih sredstev ni mogla izločiti, ker ni našla kupca niti ni uspela, da bi ta sredstva odpisali. Tako imajo še danes na plečih dajatve za osnovna sredstva bivše opekarnice in za mizarsko delavnico. Teh osnovnih sredstev, ki bremenijo njihov finančni uspeh, je v skupni vrednosti za 7,5 milijonov, njihova sedanja vrednost pa znaša 5 milijonov in 700.000 dinarjev. Beme, ki ga predstavljajo dajatve za ta osnovna sredstva, znaša 10 odstotkov od skoraj šest milijonov dinarjev, pri čemer pa je treba še plačevanje anuitet za nekatere stroje, ki sploh niso v uporabi.

Zadružniki velenjske zadruge pričakujejo, da se bodo letos vendarle rešili teh nepotrebnih bremen, ki hromijo aktivno delovanje pri bolj koristnih akcijah.

RAST NOVEGA VELENJA IN ZADRUŽNE POVRŠINE ...

Kolikar je razveseljivo, da Velenje v svoji izgradnji naglo napreduje, povzroča velenjskim zadružnikom vendarle veliko skrbi. Čez noč rastejo sredi kmetijskih površin nove stavbe. Rudnik kmalu ne bo imel več razpoložljivih površin za zamenjavo. Zgodi se celo to, da lastnik nekega zemljišča še vedno »poseduje« parcelo, na kateri že gradijo. Urbanistični načrt Velenja je vendar že gotov. Zadružniki zato pričakujejo dokončen domenek z merodajnimi forumi o tem vprašanju. V bližnjih dneh bo taka konferenca vseh prizadetih. Na tem sestanku bodo dokončno določili obseg predvidenih gradenj, tako da bodo zadružniki in z njimi tudi državno posestvo vedelo, na

katere površine lahko v bodoče računajo.

ŠENTILSKA MELIORACIJSKA SKUPNOST ČAKA NA NAČRTE

Velenjska zadruga zaenkrat še ni osnovala nobenih skupnosti za boljše izvršitev posameznih nalog. Dlje časa pa že delajo na tem, da bi zaživela dela pri osuševanju kakih 70 ha zamočvirjenih površin v Sentilju. Sentiljčani so se o tem že zdavnaj pomenili, vendar do organizirane oblike še niso prišli. Gre namreč za okoli 70 ha površin, ki so sedaj zamočvirjene in porasle s kisljo travo. Ta kompleks, ki je last okoli 15 lastnikov, bi po izsušitvi predstavljal lepo zaokroženo celoto pridelovanja površine. Kaj bi na teh površinah gojili, se zaenkrat še niso odločili.

Zakaj melioracijska skupnost v Sentilju še nima določene oblike, je deloma razumljivo. Baje so zaprosili za izdelavo načrtov in predračuna že letos spomladi. Dokler ne bodo vedeli, koliko bi predvidena melioracija veljala, pa Sentiljčani ne morejo podrobneje razpravljati o stvari, ker včlanjenje nekaterih zavisil še od višine stroškov, ki jih bodo morali prispevati.

Vprašanje je, kje so načrte naročili, saj spomladi Vodna skupnost za porečje Savinje še ni obstajala. Vprašali smo direktorja vodne skupnosti inž. Cvahteja, kaj meni o tem problemu, pa nam je odgovoril, da je načrt nizke gradnje že dan v izdelavo in da bo letos verjetno že gotov. Inž. Cvahte je mnenja, da bi melioracijska dela lahko pričeli že pozimi, če bo vreme ugodno, spomladi pa na vsak način.

Potem tudi Sentiljčani nimajo več kaj čakati. Lahko bi začeli resneje razpravljati o ustanovitvi melioracijske skupnosti, da jih ne bo prehitel čas in bodo o tem razpravljali v času, ko bi z deli že lahko začeli.

Na Kmetijskem posestvu v Vrbju se je 25. septembra pričel tromesečni tečaj za vodje traktorskih postaj in strojne parka pri kmetijskih zadrukah. Zadruge in poslovne zveze iz najrazličnejših predelov celjskega okraja so pripravile 30 tečajnikov. Od teh sta dva izostala. Povprečna starost tečajnikov je okoli trideset let. Program šolanja je sestavljen iz praktičnega in teoretičnega dela, ki obsega najrazličnejša predavanja iz agrotehnik, kmetijskega strojništva, strojezanstva, ekonomike, zadružništva in drugo. Štiri ure praktičnega in štiri ure teoretičnega dela na dan.

Vsakomur je jasno, da je dovolj veliko število strojnih izvedencev prvi pogoj, če hočemo izvesti revolucionarni načrt o preobrazbi našega kmetijskega gospodarstva, kajti, kaj nam pomagajo vsi lepi in praktični stroji, če pa ne bomo imeli ljudi, ki bi z njimi upravljali. Če gledamo tako, potem nam ni težko doumeti izredno važnost tega tečaja in ravno ta važnost in nujna potreba narekuje, da je čas šolanja tako skopo odmerjen in se bodo zato morali tečajniki res potruditi do skrajnosti, če si bodo hoteli osvojiti vse znanje, ki ga bodo tako nujno potrebovali, če bodo hoteli opravljati delo na terenu tako, kakor od njih pričakuje naša skupnost. Oni ne bodo samo strojni izvedenci, vodje traktorskih postaj, ampak bo na njihovih ramah slovala glavna teža pri pospeševanju našega kmetijstva. Ne smemo zametovati tudi njihove organizacijske naloge. Popeljati bodo morali kmete v napredek in jim pokazati pravo pot. Vse to jim bo uspelo samo, če se bodo lotili svojega dela s srcem. Treba bo veliko iznajdljivosti, sposobnosti in dobre volje.

Razumljivo, da si vsega tega v šoli ne bodo mogli pridobiti, posebno v tako kratkem času ne. Tečaj niti nima in ne more imeti tega namena. Hoče dati samo najnujnejšo strokovno usposobljenost, ostalo bo dalo življenje in delo.

Tečaj je sijajno organiziran. Za to gre vse priznanje Kmetijsko proizvajalni poslovni zvezi v Zalcu. Dobro pa bi bilo, če bi v prihodnje tečaji trajali vsaj šest mesecev, če mogoče pa eno leto. Trije meseci so po vsej verjetnosti tako kratka doba, da zahteva preveč napora, če bodo hoteli tečajniki »znati vse«.

V večini primerov financirajo šolanje matične zadruge, ki so tudi že vnaprej sklenile delovne pogodbe s svojimi bodočimi vodji traktorskih postaj. Nekateri zadruge pa tega niso storile, kar je vsekakor graje vredno. Se bolj nepravilna pa je zahteva, da bo moral tečajnik pozneje, v službi, povrniti od svoje plače stroške šolanja. Saj je interes skupnosti, da si vzgoji strokovnjake važnejši od interesa posameznika, da bi postal strojni izvedenec. Če zahtevamo od tečajnikov, da si v treh mesecih pridobijo tako obsežno znanje, jim moramo tudi z vsemi silami pomagati in jim olajšati delo.

Pa še nekaj. Kot rečeno, je organizacija zelo dobra. Sprva so morali tečajniki hoditi domov, ker je bilo za premalo prostora, zdaj pa se je to uredilo. Tudi hrana se je občutno popravila. Fantje so zelo prizadevani in se se z vsem srcem zagnali v delo. Vsem je napredek naše vasi življenjske naloge. Torej, ni prostora za pesimizem. Ljudje so dobri in imajo dobre volje na pretek, zato lahko upravičeno pričakujemo, da bodo tudi dobro delali in opravičili naše zaupanje. Tr

NAŠ RAZGOVOR

ZA ALI PROTI?

Zadnji čas so postali enoosni traktorji predmet marsikaterega pogovora med kmetovalci. Zato smo povprašali za mnenje o tem najnovejšem kmetijskem stroju tovariša Rudija HOJNIKA, strojne izvedenca pri Kmetijsko proizvajalni poslovni zvezi v Zalcu. Iz njegovih besedi povzemamo naslednje:

Enoosni traktorji, ki jih izdeluje, oziroma jih bo začela serijsko izdelovati domača tovarna TUNT, so zelo primerne in priporočljive za hribovite predele, predvsem pa za medvrstno obdelavo in najrazličnejša dela v vinogradih in sadovnjakih. Prav med vinogradniki in sadjarji je zanje največ zanimanja, kar je pokazala tudi demonstracija pri Sempetru. Pripomniti pa je treba, da je cena strojev razmeroma zelo visoka (750.000 dinarjev; za primerjavo Steyr 850.000), kar bo verjetno, vsaj v začetku, precejšnja ovira. V hmeljarstvu bi

enoosni traktor ne prišel do prave veljave, ker nima možnosti za toliko priključkov, kolikor jih zahteva moderno gospodarstvo na hmeljskih področjih.

Njegova največja odlika je majhna poraba goriva, saj je ta največ 2,5 litra na uro.

Nekateri kmetovalci so bili mnenja, da je upravljanje s straktorjem nepraktično in preveč naporno. Vsekakor je treba povedati, da je ta sodba zgrešena. Stroj namreč v resnici človeka precej izčrpa, dokler se ga ne privadi in spozna do vseh podrobnosti. Potem se pa vse skupaj bistveno spremeni in je delo z njim prava igra. Seveda, brez učenja ni nič. Tudi tu se je jasno pokazalo, da je strokovna usposobljenost tisti pogoj, brez katerega si vzpona našega kmetijstva ne moremo zamišljati. Tr

V KONJICAH SO SE POGOVORILI O PRIPRAVAH NA OBČNE ZBORE SINDIKALNIH PODRUŽNIC

Na nedavni konferenci sindikalnih odbornikov, ki jo je sklical Občinski sindikalni svet v Slov. Konjicah, so se pogovorili o pripravah za občne zборе sindikalnih podružnic. Mnenja so bili, da bi na občnih zbore poročali tudi vodilni člani delavskih svetov o gospodarjenju in drugih vprašanih upravljanja v podjetjih. Sedaj bi bila tudi najboljša prilika, da bi povabili na občne zборе delegate, ki so prisostvovali kongresu delavskih svetov (iz konjiške občine sta bila dva), da bi članke sindi-

kalnih podružnic seznanili z vsebino kongresa.

Odborniki so tudi opozorili na potrebo, da bi se mandatna doba sindikalnih odbornikov podaljšala najmanj na dve leti. To bi naj veljalo zlasti za manjše sindikalne podružnice, saj se v enem letu odborniki komaj privadijo svojemu delu. V Opekarni Loče menijo, da bi bilo najbolj prav, če bi sedanji odbor ostal še vnaprej. Zato so se domnili, da ga bodo na zboru razrešili in zopet ponovno izvolili.

V »starem Velenju« so se nalezli »sudar-niškega« duha od Novovelenčanov. Pridno prihajajo na prostovoljno delo, ko gre za napeljavno vodovoda v starem delu. Trške ulice že kažejo sledove tega dela

NI VSE TAKO ... Nekaj misli ob članku inž. arh. A. Janušića

Povabili smo urbanistično komisijo pri Občinskem ljudskem odboru Celje, da poda svoje mnenje k navedbam inž. arh. Janušića v svojem članku o gradnji na »Otoku«. (Op. ur.)

Urbanistična komisija pri Občinskem ljudskem odboru Celje je na zadnji seji v prisotnosti predsednika, višjega gradbenega tehnika S. Kukovca, članov inž. B. Pristovška, dr. I. Podpečana, inž. arh. Hartmana J., dipl. iur. Z. Vudlerja, inž. F. Čuka in inž. E. Mareša zavzela k članku naslednje stališče:

V zvezi z dotokom sredstev iz stanovanjskega sklada je nastala nepričakovana nujna potreba po takoj razpoložljivih stavbiščih. Obnova v notranjem mestu bi zahtevala obsežnejša rušenja dotrajanih zgradb z nesodobnimi, vendar naseljenimi stanovanji. S tem bi se stanovanjska stiska še povečala. Morala so se poskati takoj razpoložljiva nezazidana stavbišča. Kot najprimernejše za takojšnjo izgradnjo se je smatralo zemljišče med Savinjo in Ljubljansko cesto.

Ni pa bilo za ta predel na razpolago urbanističnega zazidalnega načrta. Izdeluje se pri projektnem podjetju v Ljubljani idejna regulacijska osnova mesta, ki pa še ni dovršena. Tej osnovi bodo šele sledili rajonski zazidalni načrti. Sicer je inž. arh. Janušić v L. 1955 izdelal prvi idejni osnutek za zadidavo »Otoka«, ki pa ni odgovarjal novo nastalim potrebam. K izgradnji se je pa moralo takoj pristopiti.

Medtem je inž. arh. Janušić izdelal kot svojo nalogo za avtorizacijski izpit novo, drugačno zazidalno skico za »Otok«, ki je predstavljal eno od mnogih možnih izvedb in Urbanistična komisija je bila mnenja, da bi zazidalna skica mogla služiti kot podlaga za osnovo, ki se je že bistveno razlikovala od prvonavedene.

Urbanistična komisija se dobro zaveda, da bi bila za »Otoka« možna tudi drugačna, lahko boljša, pa tudi slabša zazidava od današnje, ki se po sili razmer pri nekaterih lokacijah razlikuje od zadnje zasnove inž. arh. Janušića. Za nadaljnje študije pa ni bilo več časa, odlašanje stanovanjske izgradnje ni bilo dopustno. Zato je komisija odobrila prve lokacije na osnovi zadnje zazidalne skice.

Ko je bil dograjen prvi blok po gradbenem načrtu, katerega je izdelal tudi avtor članka, se je izkazalo, da prekomerno utesnjena stanovanja niso naj-

primernejša. Pojavili so se investitorji z že gotovimi projekti, ki so zahtevali drugačno dispozicijo in orientacijo od v idejni zasnovi določene zazidave. Zato je bila komisija v nekaterih primerih primorana odstopiti od zazidalne zasnove inž. arh. Janušića ter osvojiti gotove spremembe, posebno z ozirom na zahteve investitorjev po izgradnji drugačnih tipov blokov, kakor so predvideni v zasnovi. Pri tem izrecno poudarjamo, da ni bila zazidalna osnova od nikogar potrjena kot definitivna. Potrjeno je edino le zazidalno območje.

Dobre urbanistične zazidalne osnove so možne v neštetihih variantah. Arhitekt pa ne sme gledati samo na zunanji izgled. Predvsem mora upoštevati, da bo po njegovih dispozicijah možna izgradnja pravilno orientiranih zgradb in to za naše razmere raznovrstnih tipov, upoštevajoč različne potrebe investitorjev. Tudi ne sme prekomerno zapravljati dragocenih stavbišč in s tem povečavati visoke stroške za komunalne naprave po teorijah arhitektov nekaterih prebogatih tujih držav. Strogo pridržavanje neke dognane, dobre zazidalne osnove je možno, če vrši vse gradnje eden investitor z razpoložljivimi sredstvi za celokupno izgradnjo. Pri naših razmerah bodo pa občasne prilagoditve vsakokratnim potrebam večkrat neizbežne.

Komisija smatra, da je upoštevajoč navedene okoliščine, pravilno ravnala. Lajše je prenesla kritiko, da bi bil zunanji izgled po delno drugačnih dispozicijah primernejši, kakor pa očitek, da je z iskanjem najboljše in estetsko najbolj odgovarjajoče dispozicije za daljšo dobo zavrla nujno potrebno stanovanjsko izgradnjo. Mnenja je, da bi bil članek lahko brez škode izostal, če bi avtor članka ubral primernejšo pot in bi z urbanistično komisijo kot projektant zasnove in kot celjski občan sodeloval ter njej sporočil svoje pripombe in kritike ter bi sproti pomagal reševati nastale probleme.

Komisija je doslej vedno rada upoštevala smotrne in koristne pripombe in predloge, v kolikor so se dali vključiti z vsakokratno nastalo situacijo ter jih bo tudi v bodoče.

CELJSKI TEDNIK

V V S A K O H I Š O

ŽENA IN DOM

Šoštanjnske zadružnice za napredek kmetijstva

V šoštanjnski KZ so se žene-zadružnice letos z izredno resnostjo lotile nalog za napredek kmetijstva. Da bi pri živinoreji in vrtnarstvu dosegle kar najboljše uspehe, so si hotele ogledati najnaprednejša kmetijska posestva v okraju. KZ je napredka željnimi ženam rade volje ustregla z ekscurzijo v Vrbju, na Lavo in v Zavod za pospeševanje gospodinjstva v Celju. Kar 65 žena se je udeležilo tega ogleda. Ker je znano, da k uspešni živinoreji le največ doprinejše žene, ki krmlijo in negujejo živino, bi bilo prav, da bi vse KZ organizirale za svoje žene take ekscurzije. Šoštanjnske žene z vrbskih hlevov in svinjakov skoro ni bilo moč odtrgati, tako živo so se zanimale za vse podrobnosti krmljenja in vzgoje tako vzornega naraščaja. Upravnik posestva Vrbje je radovednim ženam komaj sprotil odgovarjal na vprašanja. Z istim zanimanjem so si ogledale tudi hmeljsko sušilnico, ker se v Šoštanju zadnje čase precej razvija tudi hmeljarstvo.

Na kmetijskem posestvu Lava je žene posebno navdušila vzorna prašičereja in so si že vnaprej zagotovile priznane plemenjake. Ti dve posestvi — so enoglasno ugotavljale šoštanjnske za-

družnice — bi si morale ogledati žene vseh kmetijskih zadrug, pa tudi ostale gospodinje, ki jim mora biti v ponos lepa plemenska živina v domačih hlevih.

Na Zavodu za pospeševanje gospodinjstva so si žene ogledale sodobno kuhinjo z vrsto najmodernejših gospodinjstevskih pripomočkov. Tudi tu so imele

zadružnice mnogo vprašati in upravnika tov. Zabovnikova jim je dala vrsto dragocenih strokovnih nasvetov.

Upravnik KZ Šoštanj je ugotavljal, da njihove žene-zadružnice z večjim zanimanjem spremljajo napredek v kmetijstvu, predvsem v živinoreji, kot moški zadružniki. Skromen izdelek za ekscurzijo se pri njih bogato obrestuje.

Nova številka revije »Sodobno gospodinjstvo«

Te dni je izšla v Ljubljani dvojna, po svoji vsebini izredno pestra številka revije »Sodobno gospodinjstvo«. Mimo poročila o uspehih vaške skupnosti v Braslovčah ter zanimivega članka o delu otroškega vrta v Kranju, zasledimo v rubriki »Stanovanja in oprema« razveseljive novice. Družine z več otroki bo prav gotovo zanimala skica o predelitvi sobe, kjer bivata 2 otroka. Inž. Marjeta Krager piše o rožah kot sobnem okrasu in seznanja bralce z zanimivim načinom vlaganja šopkov v vaze. Na isti strani najdemo tudi članek o uničevanju mrčesa v sanovanju.

Zanimivi so tudi prispevki o oblačenju ter pranju tekstilnih izdelkov iz umetnih vlaken, ne manjka pa tudi

skice za praktične obleke dečkov in deklic.

Nadalje govorijo prispevki o lepotni negi, o lasnem prhljaju, o mozoljasti koži in v njih najdemo tudi nasvete za odpravo teh neveselosti.

Gospodinje bo brez dvoma najbolj zanimalo poglavje o sodobni prehrani, za spretno roke pa objavlja revija tudi nekaj lepih vzorcev za vezenje in pletenje. Prav tako bo gospodinjam dobrodošel tudi prispevek o nabavi in shranjevanju krompirja za zimsko zalogo.

Revijo, ki stane letno le 400 dinarjev lahko naročite pri Centralnem zavodu za napredek gospodinjstva v Ljubljani, Miklošičeva 4.

Pavšaliranje trgovin s sadjem in zelenjavo v Celju

Fred kratkim se je združeno trgovsko podjetje »Agropromet« v Celju odločilo za pavšaliranje svojih trgovin s sadjem in zelenjavo znotraj podjetja. V ta namen bo podjetje sklenilo pogodbe s poslovojnimi poslovalnicami, ter v njih določilo obveznosti poslovalnice napram celotnemu kolektivu. Kot kaže, se bodo obveznosti v glavnem nanašale na vrednost osnovnih in obratnih sredstev, v vsem ostalem pa bodo imele poslovalnice proste roke. Tako bodo same odločale, kje bodo kupovale sadje in zelenjavo za nadaljnjo prodajo. Več sproščenosti bo tudi pri delitvi plačnega sklada.

Glede na tako uveden pavšal, ki ga

Z ENIM ZADOVOLJNI, Z DRUGIM PA NE

Brivsko-frizerski salon v Storah, ki ga že dolga leta in v splošno zadovoljstvo obiskovalcev vodi tovariš Stane Jakše, sodi med najbolj priljubljena in prijazna uslužbena podjetja tega kraja. Razen solidne postrežbe, urejenih sanitarnih naprav in čistoče skrbi

podjetje tudi za konkurenčne cene svojih uslug. Tako plačate britje pri njih še vedno samo 30 din, striženje 50, medtem ko strižete otroke in učence metalurške industrijske šole ter dijake za 40 din. Tudi ženski salon opravlja svoje usluge kvalitetno in po dostopnih cenah.

Drugačno stanje pa je v brivskem salonu, ki ga vodi tovariš Peter Barnad. Tu so razmere neprimerne, kar povzroča med obiskovalci precej kritike. Zadnji čas je, da se stanje tudi v tem podjetju izboljša.

NOVO TRGOVSKO ŠOLO V CELJU BODO ODPRLI 24. NOVEMBRA

Po sklepu predsedstva okrajne Trgovinske zbornice v Celju bo slavnostno otvoritev nove šole za trgovske učence ob Ullici 29. novembra, v nedeljo 24. novembra ob 10. uri dopoldne.

NIKJER LIMON

- »Prinesite mi limonado.«
- »Nimamo limon.«
- »Prinesite mi čaj.«
- »Z limono? Nimamo limon.«

To je zadnje dni stalen refren v naših kavarnah in gostiščih. Tudi gospodinje zama povprašujejo po trgovinah za tem sadežem, ki je sicer na videz zelo pomemben in ga opazimo šele, ko ga ni. Posebno zdaj, ko razni krči grip in podobnih boleznih še vedno niso prenehali, je postal že kar nepogrešljiv. Le malokateri gost ali nakupovalec ima srečo, da ga dobi. Po treznem premisleku ne moremo odločiti drugače, kot da je pomankanje limon na našem trgu spodsrljal ali pa trenutna nepazljivost trgovske mreže. Če je samo to, lahko v kratkem pričakujemo izboljšanje. Dobro bi bilo, če bi se odgovorni ljudje ob tem primeru tudi kaj naučili.

Tr

Gibanje prebivalstva

V času od 2. do 9. novembra 1957 je bilo rojenih 17 dečkov in 19 deklic

Poročili so se:

Borut Belec, profesor iz Ljutomera in Bernarda Arzenšek, učiteljica iz Stročje vasi. Anton Ribezl, mizarški pomočnik in Ana Gračnar, zlatarka, oba iz Celja. Jezernik Anton, ključavničar, pomočnik in Jakob Ljudmila, gospod, pomočnica, oba iz Celja. Dr. Josip Ignacij Četina, zdravnik iz Mozirja. Albin-Radivoj Paletič, komercialist in Ladislava Križanič, računovodja, oba iz Celja. Voislav Stojmanovič, delavec in Angela Jazbec, delavka, oba iz Celja. Anton Ločičnik, namestnik iz Pogleka in Jožeta Irgolič, delavka iz Stor. Anton Kavčič, knjigovoz in Jožeta Meznarič, tkalka, oba iz Celja. Ignac Romih, gostilničar in Marija Križnik, gospodinja, oba iz Zastorja. Jožef Plahuta, pomožni delavec in Marija Pavlič, polj. delavka, oba iz Lahovca.

Umrli so:

Marija Pajntar, soc. podpiranka iz Celja, stara 75 let. Martin Kamnik, upokojeni rudar iz Pake, star 69 let. Marija Rajniš, gospodinja iz Laškega, stara 61 let. Barbara Vanovšek, gospodinja iz Prelske, stara 60 let. Andreja Gasperič, otrok iz Jesenice, stara 1 dan. Ana Lederer, družin. upokojenka iz Creta, stara 79 let. Bojan Amon, otrok iz Celja, star 1 dan. Marija Vežjak, otrok iz Draže vasi, stara 4 mesece. Marija Vidmar, gospodinja iz Celja, stara 66 let. Franciška Hojnik, gospodinja iz Rakovelj, stara 54 let.

Po Zgornji Savinjski dolini

OSUSEVANJE ZAMOČVIRJENIH ZEMLJIŠČ

V moziški občini je živinoreja zelo važna panoga gospodarstva. Za razvoj živinoreje pa je potrebna krmna baza. Ker je na področju Zgornje Savinjske doline okoli 100 ha zamočvirjenih zemljišč, predvsem v okolici Bočne, Smartna ob Drefti, Gornjega Grada in Rečice, bodo prihodnje leto začeli izsuševati zamočvirjena zemljišča. Načrti bodo gotovi do spomladi, melioracijska dela pa bodo vodile zadrage in moziška poslovna zveza.

SELEKCIJA GOVEJE ŽIVINE

V Zg. Savinjski dolini posvečajo iz leta v leto večjo skrb selekciji goveje živine. Molzni kontroli je podvrženo 238 krav, od teh 160 sivorjave pasme, ostale pa so križanke. Povprečna močnost je 2.500 litrov mleka letno na kravo. Poslovna zveza v Mozirju bo še letos nabavila 65 glav rodovniške plemenske živine in jo razdelila živinorejcem. K razvoju živinoreje je pripomoglo tudi umetno osemenjevanje, ki je razširjeno zlasti v nižinskih predelih. Letos bo umetno osemenjenih okoli 1.700 glav živine.

USPEHI UMETNE VALILNICE V MOZIRJU

Na pobudo poslovne zveze v Mozirju je bila v Mozirju ustanovljena umetna valilnica z zmogljivostjo 3.500 jaje.

REZERVACIJO SEDEŽEV V AVTOMOBILU NAJ BI TUDI V CELJU UVEDLI

Avtobusne zveze med Celjem in Ljubljano so že dalj časa po zaslugah našega »Avtobusnega prometa« v Celju zelo ugodne, vendar je to podjetje opustilo to, kar so druga avtobusna podjetja v Sloveniji že uvedla, namreč rezervacijo sedežev.

V prvi vrsti gre tu za brzovozni avtobus Celje-Ljubljana, ki odhaja iz Celja ob 6. uri. S tem avtobusom se v glavnem vozijo poslovni ljudje, ki imajo malo časa na razpolago in katerim ni za to, da bi morali v avtobusu med vožnjo stati.

Avtobusno podjetje v Celju naj bi v najkrajšem času izdalo odredbo za rezervacijo sedežev. Izgovor, da ni mogoče dobiti števil, ki jih je treba pritrčiti na sedeže, ne more biti resna ovira za uvedbo splošno zaželjene rezervacije sedežev.

Kronika nesreč

Zinka Golež iz Završ pri Grobelnem je krmila svinje. Med krmljenjem jo je zgrabil prašič za desno nogo nad in pod kolenom. Težko poškodovano so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Ivanka Hriberšek iz Založ pri Polzeli je padla in si zlomila nogo.

Devetletni Mirko Petec iz Zidanškove ulice je po nesrečnem naključju padel na razbeljeni štedilnik. Pri tem je utrpel močne opekline in poškodbe na očeh. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico.

Pri padcu si je petletna Erna Repas iz Strmca pri Dobrni poškodovala glavo.

Franc Legvart iz Stražič pri Frankolovem je v Vojniku padel in dobil pretes možganov.

Verona Poličnik iz Solčave se je vsekala v levo roko. Poškodba je težjega značaja.

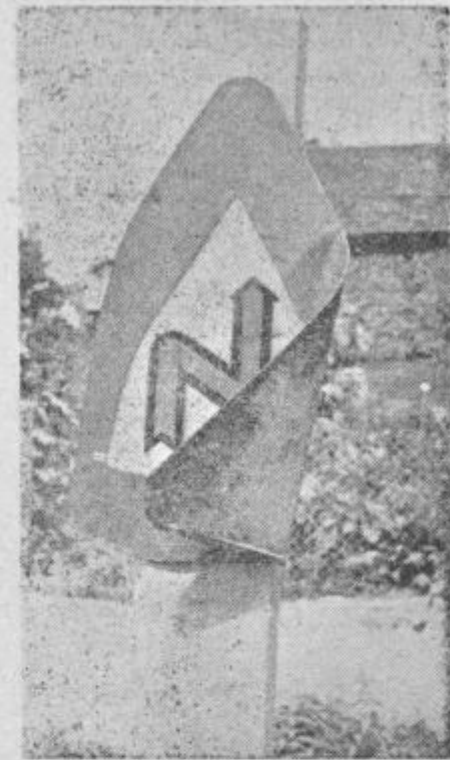
Franc Prah iz Zuranca in Marija Halužan iz Izlake pri Rogatcu sta padla s kolesom. Oba sta dobila pretes možganov.

Mirko Klajnshek iz Trnovca pri Dramljah je v pretepu dobil poškodbo na oči.

PROSLAVE 40-LETNICE OKTOBRске REVOLUCIJE

Po vseh večjih krajih moziške občine so svečano proslavili 40-letnico Oktobrske revolucije. Osrednja proslava je bila v Nazarju. Na njej so sodelovali tudi mladi harmonikarji iz Celja, ki so s svojim izbranim programom navdušili več sto ljudi.

DODATNI DAVEK

bi moral plačati nepridiprav (ali pa njegov oče), ki je takole zvil prometni znak. Kaj res tem barbarom ni mogoče vteptati v glavo, da take naprave plačujemo vsi in da taki »podvigi« bremenijo sredstva, ki bi lahko bila pametneje uporabljena. Če vidi človeka, ki kaj takega počneja, potem pomisli, da je tudi tvoj dinar v nevarnosti in s tako zavestjo ukrepaj.

V SOLČAVI SO ZAPRLI ZADNJO GOSTILNO

Gotovo ni naš namen, da bi propagirali gostilne, saj je le-teh povsod preveč, kot pre malo. Toda, da v takem turistično izhodiščnem kraju, kot je Solčava, nimajo niti enega gostišča, se mi pa vendar ne zdi pravilno. Mnogi turisti, ki prihajajo v Logarsko in naše Savinjske planine, so se vedno radi ustavljali v Solčavi, da so si od avtobusne vožnje ali pešhoje odpočili in okrepčali. Saj ima Solčava prav lep »Dom Rinko«, kjer je bilo gostišče do nedavna odprto. Tu so se hranili tudi abonenti (miličniki, šoferji in nekateri uslužbenci).

Zaradi nekaterih nepravilnosti, ki so nastale v tej gostilni, so pred dvema mesecema gostišče zaprli, nikdo pa ni poskrbel, da bi se nepravilnosti odpravile in da bi gostilna dalje poslovala. Odslej so miličniki primorani iskati hrano pri 3 km oddaljenem Rogovlucu, prav tako pa morajo tudi šoferji, če nečajo biti brez večerje, pešati nazaj k Rogovlucu.

Odkar so v Solčavi zaprli zadnjo gostilno, pa je na cesti opaziti celo več vinjenih ljudi kot prej. Razumljivo je, da potnik ali kmet, ki pride iz oddaljenih hribov v vas, poišče »okrepčilo« v trgovini. V trgovini pa mu ne dajo šilce žganja ali kozarec vina in je tako primoran kupiti celo steklenico. Z njo se navadno delavec ali kmet vsede na kak obestni kamen in jo »loka« dokler pač ni prazna.

Solčavani si zato že dalj časa prizadevajo, da bi v lepem Domu Rinka končno že odpravili nepravilnosti in higienične nedostatke ter ga ponovno odprli. Čudno je, da v vsej moziški občini ne bi mogli dobiti dobrega upravnika, ki bi uspešno vodil gostišče.

NEUPRAVIČEN PESIMIZEM

Odkup letošnjega pridelka hmelja je prekosil vsa pričakovanja. Pred dnevi so pri prevzemu prekoračili številko 2000 ton. Poudariti je treba, da hmelj še ni odkupljen v Petrovčah, Arji vasi in še na nekaterih, po količini pridelka »težkih« področjih, kar daje slutiti, da je letošnji pridelek krepko presegel lanskega. To je vsekakor zelo razveseljiva novica, še prav posebno, če se spomnimo na pesimistične napovedi v sredini sezone, ko je kazalo, da bo slabo vreme vse pokvarilo. Res je, da nam ni prizanašalo, če je pa pridelek tako po količini kot kakovosti presegel lanskega, moramo to pripisati povečani skrbi za hmeljsko rastlino in pa občutno boljši pripravi in obdelavi zemljišč. Da nam je uspelo to leto, nam vliiva zaupanje v našo gospodarsko politiko in pove, da bomo s takim delom lahko kmalu dosegli pridelek 3000 ton, kar je za enkrat najbližji cilj. Kdorkoli je bil zaradi pesimizma »razočaran«, si nedvomno želi, da bi tako »razočaranje« še večkrat doživel.

Tr

OGLAS V ČASOPISU je najboljša reklama

Marljivi lovci lovske družine Soštanj-Ravne so minuli mesec slavili lepo delovno zmago. Pod Velikim vrhom v Zavadnji so s prostovoljnim delom postavili lično lovsko kočjo, ki ima dva prostora, lepo verando ter klet. Člani lovske družine Soštanj-Ravne so delali tu prostovoljno kar 4 mesece, najbolj požrtvovalni med njimi so za to akcijo žrtvovali celo svoj letni oddih.

VELIKANSKI USPEHI ZARADI RIVALSTVA? TU-114

največje in najhitrejše letalo sveta...

Takšen je TU-114 - zadnji krik »mode« v letalskem prometu

Tekma med Sovjetsko zvezo in Združenimi državami na področju tehnike in znanosti drži svet od dne do dne v napetih pričakovanjih. Dolg čas nam res ni, ko vsak dan prebiramo in poslušamo poročila zdaj z ene, zdaj z druge strani. Ameriška poročila so pogostejša in senzacionalnejša po obliki, sovjetska bolj redka in toliko bolj presenetljiva po vsebini. Ta tekma za prestiž poganja tehnike in znanstvene uspehe obeh velesil zelo naglo naprej, morda hitreje, kot bi jih vodil spontani razvoj.

Pred meseci, ko je iz Sovjetske zveze prišla vest, da so preizkusili in to uspešno, prve medcelinske izstrelke, v Ameriki, kjer se je pred tem nekaj raket razletelo v zraku, tem vestem niso verjeli, češ, Rusi hočejo s to vestjo vplivati na potek razgovorov v razoroženem odboru. Čeprav je bilo tako mišljenje kaj tvegano, saj bi država, ki se le zaradi propagande hvali, bila toliko na slabšem, če bi teh »senzacij« zares ne ustvarila.

Sapo pa je Amerikancem zaprlo, ko jim je nad glavami »zabrnel« prvi ruski satelit. Dvomi o medcelinskih raketah so bili razbiti.

Sovjetska zveza pa je v počastitev 40-letnice oktobrskih dogodkov svoje senzacije povečala. Nekaj dni pred slavo so sporočili, da so iznašli uspešno zdravilo proti azijski gripi. Naslednja vest je osepnila ameriške letalske strokovnjake, ko so povedali, da imajo v Rusiji najhitrejšo in največje letalo na svetu TU-114, potem pa še drugi satelit, ki je tehtal več kot pol tone, ki je imel

vrsto aparatov in med drugim prvega živega potnika in vsemirju, psa Lajko. O »sputniku« je vsak, še tako laičen človek do podrobnosti informiran. Do sedaj bi preletel polovico poti do planeta Venere, če se ne bi vrtil okoli zemlje.

Nekaj podatkov pa je samo znanih za letalo TU-114. Kot po navadi Rusi ne zapravljajo nepotrebnih besed. Skopi so v poročanju. Letalo, ki ga vidimo na sliki, je TU-114. Ima štiri motorje na reaktivni pogon. Prostora ima za 170 ljudi na krajših progah, na daljših pa pa 120 potnikov. Letalo more prenesti v 12 urah 120 potnikov od Moskve do New Yorka in to brez vmesnega pristanka. Tako ima poleg tega dve kuhinji in restavracijo za 48 oseb. Na krajših progah lahko sprejme tudi 220 ljudi.

Torej je tekma vendar po svoji strani koristna in če bi ne šlo tudi za oboroževanje, bi bili tega rivalstva lahko samo veseli.

Fantastični načrti v miznicah ŠVICA DOBI POMORSKO PRISTANIŠČE?

»Kaj me briga, če Madžarska nima morja,« slišimo večkrat, če hoče kdo povedati svojo nebržnost za kak problem.

Toda državam, ki res nimajo morja, so te skrbi precej občutnejše. Pomorska trgovina se še vedno najbolj odreže. Take skrbi pa nimajo samo Madžari, temveč tudi Čehi, Svicarji in Avstrijci. Avstrijecem se močno kolca po Trstu, Madžari plovejo pod svojo zastavo iz bolgarskih in rumunskih luk, Čehi so nekoč sanjali o kanalu, ki bi jih vezal s Severnim morjem. Enake želje pa imajo tudi Svicarji. Kaj ne bi. Morska pot je vedno še najcenejša...

Trenutno leži v predalih pisalnih miznih, ki o tem odločajo, fantastičen načrt, ki naj bi dal Švici morsko pristanišče. Tu bi seveda morali Italijani dati dovoljenje, Svicarji pa »morje« denarja.

Od Benetk do jezera »Lago Maggiore«, bi speljali prekop. Do Milana bi za prekop uporabili reko Pad. Reko Pad bi naredili plovno za lažje pomorske objekte do Cremona. Od tu bi reko povežali z Milanom s 76 kilometrov dolgim kanalom. To naj bi finansirali Italijani. Od Milana do jezera Maggiore pa bi bilo treba izkopati nadaljnjih 67 kilometrov prekopa. Jezero Maggiore je deloma v italijanski, severni del pa v švicarski posesti. Tako bi Svicarji dobili pomorsko pristanišče.

To so načrti. Obetajo si njih izvršitev z mnogimi če: če bosta obe državi sporazumni, če bosta imeli dovolj denarja in če predračun ne bo bolj slan kot zveza s slanim Jadranskim morjem?

In še več čejev je... Slišali smo že o večjih načrtih. O tistem na primer, da bi za 100 metrov višinske razlike izsušili Sredozemsko morje. Takrat bi se

Do tega jezera v Švici bi speljali prekop od sinjega Jadranskega morja...

Bodice

MED SATELITI

Tako sem jo prosil: — Draga dovéli, da jaz bom odslej tvoj satelit, da krožim ob tebi zvesto okoli, bližine tvoje nikoli sit!

Pristala je in jaz sem jo ljubil, obkrožal jo v mislih dan in noč in sanjal, kako jo bom skoro zasnubil in sklenil krog nje najožji obroč.

Tedaj pa nekega dne — o strela! Krog nje se je sukal še nov satelit! Od nje čarobna luč je žarela, ki daleč je moj presegala svit.

Oba se vrtiva zdaj ljubosumna okoli druge in jaz se bojim, da kakor slepa, ob blišča brezumnega, nezvesta pade pod jarem z njim.

A kaj, če novi še sateliti krog nje pojavijo se te dni? Poosod utegnili bi me zakrtili! O draga! Ljubezem do tebe boli!

NA RECEPT

Nemara je arterioskleroza? Ledvice, žolčni kamni ali kaj? Zeločni rak? O vsega me je groza! Kaj res prijadral dnevom sem na kraj?

Zdravnik pretipa mi ves mehanizem, natanko si ogleda kri in seč in še zobé, ki z njimi kruhek grizem: — Ni z vašim zdravjem še prehuda reč! Predvsem vam treba je diete prave: telétine po večkrat kak obrok in poleg sadja dosti zelenjave, namesto kisa pa limonin sok!

Obšla tedaj me neka je zadržega: Telétina in sadje, sok limon? Kaj ne bi na recept mi dali tega, tovariš doktor, prosim za pardo! Saj veste, cena takšne telétine nam zrasta je visoko pod plafon, enako sadju v sinje gre višave, povrh pa je še zmanjkalo limon! Recept mi dajte — ne za apoteko, samo za šmentani naš prosti trg, da pojdem nanj iskati potrebnih lehov! Odšel sem brez recepta tih in mrk.

Lajka je mrtva

Medtem ko se nam je posrečilo dobiti pravo sliko znamenite psice Lajke, ki je kot prvo bitje poletela v vsemirje, je ta ljubka žival že mrtva.

Sovjetska poročila so po 7. novembru prenehala poročati o stanju Lajke, ki je postala najbolj popularna žival na svetu in vsekakor bolj popularna od seksapilnih filmskih zvezd.

Lajka, tako so zvedeli novinarji v Moskvi, je imela zalogo hrane za 6 dni, zadnji obrok pa da je vseboval precejšnjo dozo morfija, ki je živali olajšal predmrtno agonijo, ko je tudi drugi satelit s svojimi signali zemlji pretrgal zvezo z njegovimi ustvarjalci.

Lajka je res poginila. Je prva in morda tudi med zadnjimi žrtvami znanosti v tej smeri. Ruski učenjaki pravijo, da so na osnovi podatkov o njenem »obnašanju« v satelitu zvedeli vse, kar jih je zanimalo.

Nekateri so žalostni ob tej misli, drugi spet ne. Francozi, ki so zelo duhovito komentirali ta dogodek, so med drugimi rekli tudi takole:

— Če so Rusi uspeli izstreliti Lajko nazaj na zemljo, čemu bi potem ne mogli poslati Zemljanom šopke rož ali zaboj krimskih pomaranč?

V tem stavku je skrit še dodatek... Ali na primer kak drug predmet, na primer — vodikovo bombo...

FILM

Ruske klofute skozi rožice...

Najprej: prevod naslova filma je zgrešen, kajti »Veliki poziv« je čisto hrvaški prevod ruskega »Pozvanje«.

prometnike. Tako bodo odslej prometniki v tem mestu lahko zapisali vse tiste lastnike dirkalnih konj, ki jahajo skozi mesto z nedovoljeno brzino.

ELEMENT 102 SO ODKRILI
S skupnimi naporami so švedski, angleški in ameriški znanstveniki odkrili nov kemični element z zaporedno številko 102. V počastitev Alfreda Nobela se bo ta element imenoval nobelium. Nobelium je 10 element, ki so ga odkrili od 1940. leta.

NEVIDNI VODNIKI
Amsterdamski občinski muzej je pred kratkim vpeljal noviteto za svoje obiskovalce. Pri vходу v muzej dobi vsak obiskovalec majhen sprejemnik, ki mu,

ko ogleduje razstavljen predmet, tolmači v angleškem, holandskem ali francoskem jeziku. Ti nevidni vodniki so se pokazali kot zelo praktični.

TOKIO — NAJVEČJE MESTO NA SVETU

Ameriški tedenski list Newsweek je protestiral proti že ustaljeni navadi, da smatrajo New York še vedno za največje mesto na svetu. Zadnji popis prebivalcev v New Yorku je pokazal, da to mesto nima pravice na to prvenstvo. Po podatkih, ki jih je priobčil Newsweek, ima Tokio največ prebivalcev na svetu, in sicer 8.471.637. Za njim pride London z 8.239.910 in šele nato New York s 7 milijonov 771.509 prebivalci.

NOVA SINTETIČNA GUMA
Neki ameriški znanstvenik je iznašel novo sintetično gumo, ki je boljša od vseh doslej izdelanih sintetičnih gum in celo od prirodne. Nova guma je odporna skoraj proti vsem kemikalijam, lahko leži v skladišču neomejen čas in se ne spremeni, obdrži svoje lastnosti pri vseh temperaturah od tropske do arktične. Razen tega je njena izdelava dokaj preprosta.

Film »Veliki klic«, ki so ga izdelali v studijih M. Gorkoga v Moskvi je izredno kvalitetno delo, toliko bolj zato, ker so filmi, v katerih igrajo otroci glavno vlogo, vedno trd oreh, pa naj bo to na zapadu ali vzhodu. V tem filmu so otroci prekosili odrasle, čeprav so le-ti bili najvidnejši med ruskimi filmski umetniki. Režija Fedorova je bila enakovredna scenariju. Neprisiljena, toplina in vzgojna vsebina, ter prav tako neprisiljena, topla in občudovanja vredna igra. Če bi rekli, da je film izrecno za mladino, bi grešili, kajti zgodba skozi rožice deli klofute odraslim, vendar ne drastično, temveč toplo in človeško. Film vzbuja pri mladih gledalcih vzor, pri odraslih opominja, kako odgovorna je naloga staršev pri vzgoji otrok. Te vzgojne lekcije pa so podane s tolikšno prisrčnostjo, brez

Prizor iz filma »Vrata pekla«

nekdaj toliko razpaslega črno-belega slikanja v sovjetskih filmih.

Toda nehoti deli ta film klofuto celjski filmski publikli. Zakaj? Marsikdo je že jezen odšel iz dvorane, kadar so predvajali kakšno kavbojščino, ker je bil razočaran. Razočaranja prinašajo filmi z ene in druge strani. Toda tokrat so se uštel vsi, ki so nasledili predsodkom, češ, ruski film in še za otroke povrhu...

In spet po stari navadi. Film, ki bi bil vreden ogleda, je šel skoraj neopazno mimo. Niti šolskih predstav, niti drugih organiziranih oblik. Društvo prijateljev mladine bi film lahko izkoristilo z večjim pridom kot najbolj kvalitetno predavanje. Toda, čemu govoriti. Kdo se v Celju spomni na kaj takšnega?

pri Siciliji in Malti mediteranska luža razlila na dvoje. Črno morje bi postalo jezero, slano seveda. Evropa bi dobila z Malo Azijo kopenski »most«, pri Gibraltarju pa bi vode Oceana gnale velikanske elektrarne, ki bi namakale Saharo.

Če se vse to zgodi, potem bo švicarsko morsko pristanišče z našo lepo obalo, Sueškim prekopom in rusko črnomorsko floto vred ostalo »na suhem«.

Sicer pa se bodo že zmenili. Najprej seveda o tem, da je za take načrte predvsem potrebno sodelovanje in mir na vsem zemeljskem planetu. c. k.

JACK LONDON V RUSKI PRIREDBI

Ruski barvni film po istoimenskem romanu ameriškega pisatelja Jeka Londona »Meksikanec« je nekoliko zbledel pričakovanja. Ne igra, niti vsebinska obdelava dela, temveč tehnična plat. Čudno se zdi, da je »Mosfilm« tako zelo štedil za ta film. Če že niso mogli dobiti meksikanskim pejsažem podobnih motivov v naravi, bi kulise lahko bile prepričljiveje izdelane. Nekdo bo rekel, češ, važna je igra in prepričljivost podajanja. Toda tudi ambienta ne bi bilo treba zanemarjati.

V ŠPANJI SO STROGO MORALNI

Vse policijske postaje v Španiji so bile opozorjene, da morajo nadzirati »predpise za kopanje«, ki so jih uvedli že pred petimi leti, na katere so pa kopalci in kopalniške uprave radi »pozabljali«. Po teh predpisih je prepovedano nositi ženskam kopalne obleke iz dveh delov, moškimi pa minimalke. Obiskovalci plaž se lahko sončijo samo na za to odrejenem in s plotom zagrajenem prostoru, seveda ločeno moški od žensk. Od kabine do vode ali do mesta za sončenje in nazaj se ne sme iti samo v kopalnih, temveč se mora preko njih ogniti kopalni plašč.

ZANIMIVOSTI - ZANIMIVOSTI -

DIRKALNI KONJI IN TABLE Z REGISTRSKO ŠTEVILKO

Nedavno je občinska uprava izdala odlok, da morajo vsi dirkalni konji v elegantnem in bogatem predmestju av-

stralskega mesta Melbourne nositi table z registrsko številko, podobne avtomobilskim. Lastniki konj bodo lahko table odstranili samo v času konjskih dirk. Občinska uprava je bila primorana izdati ta nenavaden odlok zaradi tega, ker so dirkalni konji predstavljali stalno nevarnost za mesto. Lastniki konj so namreč napravili od mestnih alej steze za trening, kjer so brezobzirno galopirali ne oziraje se na pešce in

IZ VARNOSTNIH RAZLOGOV...

— Zakaj vozite po pločniku —
— Zato, ker nimam šoferskega izpita.

Čitajte
Celjski tednik!